

۴۱۰۹

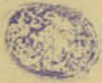
شکلی - فهرست شده
۶۵۰۰

۱۳۰۵

۱۳۰۵
اصول الایمان

۴۴۵

۸۳

۲۷۸۱
مجموعه کتب

تاریخ
۳۲ - ۱۳۰۵

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: ...

مؤلف: ...

موضوع: ...

شماره قفسه: ۲۷۸۱

شماره ثبت: ۱۰۵۹۱

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41

رسالة جبران ايووب در بیان ضمیر و حی
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
علي المرتضى وصحبه الجبري والاكابر والاهل البيت والاصفيين
محمد بن ايووب الخاسب الطبري رحمه الله كسبنا ايامنا ودينا من راحة
بر استخراج ضمير وقتي محبت داشتند کسی در دل اندیشه کند و یا کوفت
دست چیزی بنمان کند غیری ازان بگوید و آگاهی دهد و ندانستند که در
این معنی سخت اسانت بر کسی که علم نجوم بغایت داند هر چند که این علم
انجمنه منیات احکام نجوم و شاید که در وی خطا افتد بوقت آن هر چه شب
اول عمر از و مدت فراوان آبروی محیط تواند بود و دوم آنکه هر کس
این معنی دعوی کند گویند که دانیم و ندانند بوقت برمان بی علم در دنیا

کتابخانه مجلس شورای ملی
دوم آنکه هر کس که در علم نجوم
دانش دارد و در استخراج ضمیر
دانش دارد و در استخراج ضمیر
دانش دارد و در استخراج ضمیر
دانش دارد و در استخراج ضمیر

رسالة جبران ايووب در بیان ضمیر و حی
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
علي المرتضى وصحبه الجبري والاكابر والاهل البيت والاصفيين
محمد بن ايووب الخاسب الطبري رحمه الله كسبنا ايامنا ودينا من راحة
بر استخراج ضمير وقتي محبت داشتند کسی در دل اندیشه کند و یا کوفت
دست چیزی بنمان کند غیری ازان بگوید و آگاهی دهد و ندانستند که در
این معنی سخت اسانت بر کسی که علم نجوم بغایت داند هر چند که این علم
انجمنه منیات احکام نجوم و شاید که در وی خطا افتد بوقت آن هر چه شب
اول عمر از و مدت فراوان آبروی محیط تواند بود و دوم آنکه هر کس
این معنی دعوی کند گویند که دانیم و ندانند بوقت برمان بی علم در دنیا

سیم که ضمیر کنند و پرسنده ندانند ضمیر کردن و پرسیدن چاره آنکه
او استخراج کند و دانند لیکن در کار تجمل کند و شمارا برابر کند و
بریک شهادت حکم کند چنانچه چون در بیان بسیار باید و روی بسیار
باید گفتن و ندانند که کام دلیل را پیش باید داشت پس چون ما دیدیم که
از متقدمان در این معنی تصنیفی نکرده اند که بران اعتماد و توکل کردن و در
کتاب متقدمان یاد کرده اند استخراج سیم رساله مفرد و در این باب ضمیر وقت
و مسائل با کسبیم بر این طریق عبارت هر چنانکه در عبارات هر
سبکتر و بر تانگه ما هر چه درست تر چنانکه هر کس خواهد بر او رسد در یاد کردن
از شرطها که ضمیر کننده و پرسنده را چون خواهد که استخراج ضمیر صواب است
اید بهرشت شرط ضمیر کننده را بجای باید آورد چهار شرط پرسنده را
اما شرط اول ازان پرسنده را که ضمیر درست پذیرند و وقت نگارند
دوم آنکه ضمیر کرده بگوید که دوش ضمیر کردم خواهد که بشناسد که ضمیر
ضمیر او تواند داشت یا نه سیم آنچیزی پرسنده که هم ترین شغلی باشد
ویرا چاره آنکه در ضمیر هیچ شرطی ندارد چنانکه گوید سلام سفر بهتر
یا خبر خوش آنکه دو سه ضمیر یکبار انداخته کند که هر شغلی را ضمیر کند
در هر زمان که در راست کار او باشد هر چه در هر روز در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت

رسالة جبران ايووب در بیان ضمیر و حی
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
علي المرتضى وصحبه الجبري والاكابر والاهل البيت والاصفيين
محمد بن ايووب الخاسب الطبري رحمه الله كسبنا ايامنا ودينا من راحة
بر استخراج ضمير وقتي محبت داشتند کسی در دل اندیشه کند و یا کوفت
دست چیزی بنمان کند غیری ازان بگوید و آگاهی دهد و ندانستند که در
این معنی سخت اسانت بر کسی که علم نجوم بغایت داند هر چند که این علم
انجمنه منیات احکام نجوم و شاید که در وی خطا افتد بوقت آن هر چه شب
اول عمر از و مدت فراوان آبروی محیط تواند بود و دوم آنکه هر کس
این معنی دعوی کند گویند که دانیم و ندانند بوقت برمان بی علم در دنیا

و بگوید و باز نمودن آیه و در هر وقت که در درختان خندان آب خورد و طبع بود که تا در روز روزه روز منتهی بهاران آید
 و اگر کس با ماه و در هر کس که در روز روزه بخورد و در هر روز از آن غذا بخورد تا روز روزه در هر کس که بزرگ
 در از ولایت خرد و در هر کس که در روز روزه بخورد و در هر روز از آن غذا بخورد تا روز روزه در هر کس که بزرگ

ششم آنکه وقت زوال از منجم ضمیر نرسد که ساعت وقتی باشد که
 هر کس طالع الوقت یاد شود آنکه در منجم آنکه ضمیر آن روز نرسد که
 اقباب باشد پس اگر منجم باشد باید که پیش منجم آن کتاب باشد که بدین
 ساعت تواند پیدا کردن **منجم آنکه چون منجم را پند سپید سخن گوید تا**
بفرماید که ضمیر فریاد چون منجم ضمیر و طالع وقت معلوم کرد آنکه سخن گوید
اما این چهار شرط منجم فعلی که چون گوید که ضمیر دارم بهیچ شیئی مشغول
نشود تا آن ارتفاع گرفتن دویم آنکه طالع و درجات او تا در چهار یک
خانه و و از ده خانه و مواضع ستارگان و سهام و دلالی احکام منجم
نیاید و جمله بهیچ چیز دیگر نظر نکند و سخن گوید **سیم آنکه بر یک شهادت حکم**
نراند بلکه از دو شهادت قوی تر بشناسد گوید **چهارم سخن داند از ده ستاره**
گوید چنانچه جوهر الحکم کند که طوکر آینه صواب آید و در یاد کردن که **چهارم**
در دانستن ضمیر وقت **حقیقت و جلالت طریقها و استخراج این**
گونه یاد کرده اند و بسیار گونه بردست دارند هر گروهی و در استخراج
فائده نیست اگر همه را با یک منجم خاطر طالع گوید بهیچ فائده از آن حاصل
نشود و از هر آنکه با طریقی که اعتماد و حمله حکما بر وقت یاد کردیم در آن
درج است **ماده اول و **بجهت آنکه در وقت روزه در هر کس که در روز روزه بخورد****
در هر کس که در روز روزه بخورد و در هر روز از آن غذا بخورد تا روز روزه در هر کس که بزرگ

در هر کس که در روز روزه بخورد و در هر روز از آن غذا بخورد تا روز روزه در هر کس که بزرگ
 در هر کس که در روز روزه بخورد و در هر روز از آن غذا بخورد تا روز روزه در هر کس که بزرگ
 در هر کس که در روز روزه بخورد و در هر روز از آن غذا بخورد تا روز روزه در هر کس که بزرگ

تصفیه آنکه صوابتر است **سیم** تجربت و قیاس و دلالی مستوی بر جا که حجت
 اما فواید استخراج ضمیر چهار چیز است اول آنکه گویند که ساعتی چه اندیشه کرد
 دویم گویند که دلیل بر آن اندیشه که **سیم** آنکه حاجت بر آید یا نه چنان
 آنکه حاجت کدام سال یا کدام ماه یا کدام روز بر آید و تمام کرد و غرضش
 در استخراج چیزی بود اول آنکه **حقیقت** و از چیز جنس است **دویم** کیفیت و
سیم لون وی **چهارم** طعم وی **سیم** عدد وی **ششم** وزن و آنکه باشد که
 زیادت از آن بیرون آید و از تیزی خاطر آنکه نام کبر و ویس حاصل
 اصول تحقیق با **سیم** در یاد گرفتن که مستوی چون **نشد** بر **چهارم** وقت
 که خواهد که احکام مبنی بر مستوی آنچه نامی طالع افلاک است و خطه رفتن
 حکما از شناختن این مستوی نباشد که بر جزو افلاک ما این حال را
 ظاهر کرد انیم **تینک** بشناسند چون خواهیم که جزو طالع راه دیگر جزو نامی
 فلک را استواریات بشناسیم خداوند بروج را شش شهادت **دهیم** اگر
 در اینجا نباشد انرا مضاعف کرد انیم و خداوند شرف بروج را پنج شهادت
دهیم اگر در ان شرف خویش باشد ان شهادت مضاعف کرد انیم تا ده شهادت
 و خداوند از حد را چهار شهادت **دهیم** و اگر در آن حد باشد مضاعف

در هر کس که در روز روزه بخورد و در هر روز از آن غذا بخورد تا روز روزه در هر کس که بزرگ

درجه و نیم باشد که نیم جرم هر دو است ابتدا ای درجه باشد که نیم جرم قسم است
 که کمترین اوست قوی اتصال بود بمقارنه تمام شده باشد اما اتصال نظری
 دیگر که نسبت مطلبی است یا زمانی اما آنکه مطلبی است نسبت که ستاره که در جمل
 یکی در جهت اما یکی در دلو باشد یکی در ثور اما یکی در جدی و دیگری در جوزا اما یکی
 قوس یکی در سرطان اما یکی در عقرب و دیگری در اسد اما یکی در میزان و دیگری
 در سنبله و درجات ایشان همچنان نباشد که درجات نزولی با یکدیگر در جهت
 مثال این چنانکه یکی در جهت بود بر جهت درجه یکی در جمل بود بدو درجه یکی در
 دلو بود به جهت و پنج درجه یکی در ثور بود به پنج درجه و در این میزان اجرام
 بکار داریم چنانکه یاد کردیم اما فی هم بر این کردار بود در خفاست این نشان
 بهر جای جوزا و سرطان باشد و ثور و اسد و سنبله و حوت و میزان و ثور
 و عقرب را و قوس و جدی را و در این معنی همچنان اجرام بکار باید داشت
 که کفسیم اتصال غیر چنان باشد که در این اتصال غمی که کفسیم کوکی باز کرد
 از کوکی کوکی دیگر پیوندد پس نوزده ستاره بدین ستاره و بدین همچنان
 بود که این ستاره با این ستاره نظر کرده باشد مثال این چنان بود که
 مرغ در ثور باشد و مشتری در میزان و زهره در سرطان از مرغ باز کرد

و بدین

و بدین مشتری شود و طبع مرغ بدو بدین چنان باشد که مرغ اتصال
 کرده باشد مشتری اما جمعدان بود که دو کوکب اتصال کنند یکی ستاره
 دیر و با پیوندد پس ستاره دیر و نوزده ستاره زود و تر واقع
 تا چنان باشد که ان هر دو ستاره زود و روی اتصال کرده باشند
 این چنان باشد که زحل در جوزا بود و مرغ در حمل و مشتری در سنبله پس
 مرغ و مشتری هر دو یک وقت بزحل پیوندد زحل نوزده ن جمع کند پس
 همچنان باشد که مرغ اتصال کرده باشد مشتری و جدی بر این کردار باشد
 که کفسیم و این کفایت است اما اتصال چنان است درجات ستاره
 فرا گیریم و در دوازده ضرب کنیم از اول اندیجی سی بچندیم ایجا که برسد
 او را درجات اشعی عشریه خوانیم چون ستاره دران درجه بود همچنان بود که
 بر این ستاره اتصال کرده باشد مثال این چنان بود که زحل در حمل بود و
 زهره در ثور باشد و جدی در سنبله و زهره در میزان و زهره در سرطان و مشتری در میزان
 پس اتصال کرده است بزحل و زحل بدو جمل بدین طریق در ستاره
 قوت و منفی اتصال ستاره کان بجای گستاگان از بر فلک چکانه قوت و پنج

یعنی هرگاه
 کوکی در شاعریه باشد
 چنان باشد که طالع دو کوکب
 بهم اتصال کرده باشند

ضعف اما قوت نخستین است که محمود باشد و از آن بود که ستاره اندر خطی بود
از خطهای خوشی با در شرف یا در حد یا در شتر یا در وجه یا در فرج و دویم قوی
باشد و آن ان باشد که در وقت طالع یا در ساعتی الود باشد و آن طالع بود
یا دهم یا هفتم یا چهارم یا یازدهم یا هشتم و سیم ان باشد که موافق بود و آن
ان بود که مشرقی بود یا مغربی و حد تشریح است که این از تحت الشعاع
اقتاب بیرون آمده باشد و عطار در او روی از اقباب بیست و چهار درجه
باشد و زهره را چهل و هفت درجه باشد و مریخ و مشتری و زحل هر یک
درجه باشد و چهارم ان باشد که سلیم باشد و ان بود که هیچ خط نباشد
و هیچ قوت ندارد و موافق نبود و اگر هیچ ضعف نبود و نه نیک نسیم بود
و پنجم ان بود که مسعود باشد و ان بود که اتصال کرده باشد بعدی یا
هر دو سعد کردی در آمده باشد یا که در برج در آمده باشد که وی در او بود
چون عطار در درجوز او مشتری در ثور و زهره در سرطان پس عطار در
باشد و اما ضعف ستارگان نیز برین گونه بود اول ان باشد که مذکور
باشد این ان باشد که در بیوط یا در چه و اول دویم آنکه نحس باشد و این ان
باشد که اتصال وی با ستارگان نحس باشد یا از ترس و مقابله و معارضه

اقتاب

اقتاب یا در نحس کردی یا که در برج در آمده باشد چنانکه زهره در جوزا
و مریخ در ثور و زحل در سرطان سیم آنکه ضعیف باشد و این ان بود که
تحت الشعاع اقباب باشد یا خارج شده باشد از ان حد و تشریحی که
کشمیم یا راجع باشد یا بابط باشد در شمال و جنوب یا بر حد نحس باشد
چهارم آنکه غریب باشد و این ان بود که ستاره در جایی که او را هیچ
خطی نبود از آن خطها که کشیم و جمله طریق بدانیم در شناختن خیر و شر
و دستوری و مواج و قبول ستارگان را در فلک پنج حاتی دیگر است که
از ان بنا شد تا ثیر و فعل ایشان کمتر باشد و در احکام نجوم از شناختن
این نادر است و ان خیر و فرج است و دستوری و مواج و قبول و حلا
و کمر است که چون ایحال باشد هیچ تا ثیر و فعل از ایشان ظاهر نکرد و ان
رد است و ضعیف و غریب و اما خیر ان باشد که ستاره زو نهاری بود
بروی زمین باشد و شب زبر زمین مثال این چنانکه طالع حمل بود در
اقتاب در رول بود و این را خیر خوانند و بدین مثال باشد و فرج ان بود
عطار در در طالع باشد و قمر در سیم طالع و زهره در پنجم و مریخ در ششم
و اقباب در نهم و مشتری در دهم و زحل در دوازدهم مثال این چنان

مشیح از وقت اول
و شب است از وقت اول
الکتاب

باشد که طالع حمل است و عطارد در روی در فرج خویش و زحل در جوت هم
 و فرج است و مشتری در اول هم و فرج است جمیع این کردار باشد که یا
 کردیم و ستوریه ان باشد که ستاره در خانه خویش باشد از ان دو خانه و
 دویم ز روی از اقباب افریم چندان بود که دوی انخانه اقباب
 و قمر و جرمینان هر مثال این چنانکه زهره در میزان بود و اقباب در آسد
 و مشتری در قوس و همین نه بره از جبهه خانه قمر در قمر و قمر در سرطان
 یا مشتری در جوت مواجبه ان باشد که ستاره در خانه خویش یا در شرف
 که خانه و قد بود و پس ستاره بدو پیوندد باز کرده از خانه و شرف خویش گمان
 نیز و تا باشد مثال این چنان بود که طالع میزان بود و زهره در روی باشد
 چهار طالع جدی بود و زحل در روی باشد و یا زحل در میزان باشد قبول
 از سه زوی باشد مقبول تام بود یا مقبول وسطی یا مقبول صغری و حکم
 و تام ان بود که دو ستاره یکدیگر نظر کند او از خط این و این از خط
 مثال این چنانکه زهره در سرطان و مشتری در میزان و قبول ان باشد
 که در خط باشد و اندک در خط خویش چه زهره در میزان و مشتری در سرطان
 و قبول صغری چنانکه یکی از دو ستاره در خط خویش باشد یا در خط مطلق

مثال

مثال این چنانکه زهره در سرطان و مشتری در جدی و یا زهره در ثور
 و مشتری در سنبله و جمیع این کردار باشد که یا کردیم و او مار دانست که
 کوکبی کوکبی راجع پیوندد و یا کوکبی محترق رد کند ان اتصال او را و اگر
 راجع و محترق باشد ضعیف تر بودن نخستین را مقبول خواهند و ان
 دویم را در غریب اما غریب ان باشد که در مسج خطی از خطهای خویش باشد
 چون مشتری در اول و جمیع این کردار بود که یا کردیم و یا کردن و پود
 آوردن که ضمیر از نه نسبت است چنان خواهیم بیرون آوردیم که ضمیر از
 چه است بابت باید که طالع از ضمیر فرماییم و او تا چهار گانه است که کنیم
 و سهم السعاده بیرون آوردیم و جزو اجتماع و استقبال مقدم بر طالع که
 ان وقت بوده باشد که موضع ستارگان درست گردانیم پس بیرون آید
 مستولی بر وجه طالع و بر وجه اقباب و ما تباب و سهم السعاده و بر وجه
 اجزاء اجتماع و استقبال که پیش از طالع بوده باشد و مشارک هر یک با
 بدانیم پس از جمله این مستویات بسیار خط برین گردانیم و اگر شباهت
 دو کوکب با هم است باشد انرا که ناظر باشد بدان جزو پیش داریم و اگر
 دو یا سه ناظر باشند خداوند خانه را پیش خداوند شرف داریم و خداوند

۷ شرف را پیش خداوند و ایم خداوند حد را پیش از منتهی اول یا دوم یا سیم یا چهارم
 و خداوند جزو جمله بر این کردار طیبیم بد اینیم پس هر کجا که کنیم تا مستولی و مشارک
 در کدام خانه باشند و سخن از آن یک خانه کوئیم تا که مستولی و مشارک
 در وی باشند مثال این چنانکه طالع برج حمل بود و مشارک اقیاب بود
 در ششم طالع و مستولی بر جای سهم السعادت عطار بود و در برج قیصر
 زحل و بر جای اقیاب و جزو اجتماع هر پنج قوی ترین ممکنان هر پنج
 اقیاب و مشارک وی اقیاب بود پس معلوم شود که ضمیر از آن خانه است
 که هر پنج در ویست و در هم طالع خانه عمل سلطانت و محقرت هشتم است
 خانه زینالیت و دل مشغولی پس این ضمیر معلوم شد که از ترسی و بیستی است
 و افت زبانی سلطانی و اگر مشارک در یا زو هم طالع بودی امید سعادت
 و حشمت بودی و حال نفس با و
 اگر در چهارم طالع بودی عاقبت
 و شغل و عمل و صناعت بودی و
 اگر مستولی در طالع بودی مشارک
 در دوازدهم طالع بودی و از بیم زندان و محنت و دشمنان و جمله را بر این

حوت	ثور
دلو	حمل
مهر	سرطان
عقرب	میزان
	سنبله

کردار باید شناخت و صورت طالع همی ناست که نموده میشود و دریا و کوه
 و بیرون آوردن که که نام **حاجت** است هر گاه که بشناسیم که ضمیر از کدام خانه است
 و استخراج از کدام کوکب کرده است پس مستولی بر آن خانه و بر آن درجه
 کوکب که استخراج ضمیر از او باشد بیرون آوریم که این دلیل حاجت
 باشد مثال این چنانکه طالع ضمیر برج میزان بود و درجه و زهره در وی
 در شانزده درجه یا عطار و در هر پنج زحل و در ششم پیچیده درجه و قمر در
 ششم اقیاب و جزو اجتماع قبل ضمیر در دوازدهم طالع و
 سهم السعاده در هفتم و مشتری در نهم پس چون مستولی بر وی بیرون
 آوریم زهره بود و زحل انباز او کردیم معلوم شد که ضمیر از حال نفس و
 زبانی هر گسست از بهر آنکه زهره در طالع بود و زحل در خانه هشتم مستولی
 بود بیرون آوریم بر درجات زحل و بر درجات زهره هم زهره بود و هم
 قمر پس دلیل حاجت زهره و قمر است و جمله بر این کردار است که یا کردیم
 اگر مستولی حدیث سلطان و عمل بود مستولی بر خانه و هم باید بیرون آورد
 و بر موضع خداوندش و بر درجات اقیاب که دلیل باشد است و در
 مستولی بیرون آورد خداوندش را پیش داشتن و از شغلهای سلطان

و اگر از مال بود بر وجه سهم السعاده و سهم المال و درجه شتری
 و درجه بیت المال و بر موضع خداوند بیت المال و اگر زن کردن بود
 به شتم طالع و خداوند شش و در وجه زهره و جملة بر این کردار بود و قمر را
 انباشت که در اینم در همه کاری و این قدر کفایت است در این معنی که
 یا در دیم از او یاد کردن **انکه حاجت بر آید و او را در دین خود و زایل کردن** این یک
 و دو دلیل و سه دلیل بر جایگاه حاجت مستولی باشد دلیل باشد بر
 انکه حاجت روا کرد و تمام شود مگر آن دو دلیل محقق باشد یا باطل
 پس اگر ضل در آمد از بهر ضعیفی پیش آن را و اگر یکی از آن دو دلیل بخواند
 طالع بیخورد یا بخواند از شرف و فرج و غیره بود در جایگاه حاجت و یا
 بیخورد و ستاره که آن ستاره دلیل حاجت بود یا نماند و نماند حاجت بخواند
 طالع بیخورد و ستاره که در طالع بود خطی بود حاجت روا کرد پس
 از این چیزها که یاد کردیم هیچ چیزی نبود که دلایل ساقط بود و لیکن نشان
 ستاره بود که نور یکی را نقل کند انچه حاجت روا کرده و اگر ناقص خوش بود
 بر دست مردی تمام کرد و بدکنسند به فعل و اگر سعدی بود بر دست
 مردی نیکو کار تمام کرد و اگر ناقص بدوستی کرد بسوی دلیل حاجت

روا کرد و باستانی و اگر بدشمنی کرد بدشواری تمام کرد و بر پنج و شش و اگر
 هیچ ستاره نقل نکند و هیچ دلیل مایکد مکنند و مایکد دیدن تا هیچ ستاره
 هست که نور هر دو را جمع کند اگر باشد نور بود که انچه حاجت روا کرد بر دست
 مردی که از جنس ان ستاره که جامع نور بود اگر زحل به پیری و سیرت با
 یا بز زکری و اگر شتری بود اهل علم یا قاضی یا زاهدی یا فضیلتی و اگر میر
 بود اهل **مطالعه** یا سرسنگی یا قناتی و اگر قاضی بود و سلطان یا پادشاهی
 یا محمد شاهی یا رئیس و اگر زهره بود بر دست شریفی یا خادمی یا زنی و اگر
 عطارد بود بر دست پیری یا حکیم یا صنایع یا بازار کانی و اگر قمر بود بر دست
 پیکری یا پری یا صاحب چیزی یا هر دو را بر اسکیون و روا کرد که هر دو
 دلیل را جمع کنند بر آن که یاد کردیم از سعادت و خوشی و اسانی و
 دشواری و اگر هر دو دلیل است بناقل یا جامع از دوستی بود و چنانچه
 هر دو اگر در رضای خوشش بودی هر دو و اگر یکی بدوستی نکرد و بر آن
 بدشمنی روا کرد بدوستی بر رضاء انکه دلیل او بدوستی نکرد و بی رضاء
 آن دیگر و اگر هر دو بدشمنی نکرد و اگر دو بی رضای خوشش بودی هر دو
 و اگر دلیل مستند و دلیل حاجت هر دو یک ستاره باشد و این ستاره

۹ در جایگاه مقبول باشد یعنی خط انجاست روا کرده اگر از چینی که یاد کردیم
 هیچ چیزی نباشد دلیل بود بر آنکه انجاست روا کرده و اگر هر دو دلیل بیرون
 کنند ستاره که در موطوبه و حاجت ستاره کرده و هر دو دلیل بیرون کنند
 و آن دلیل بخدا انجاست بیرون دارد از نور تریج یا از نور تقابل و خدای
 مسئله را از انکار بدو سختی بود چنانکه خود انکار کردی هرگز پس اگر این
 بود که مسئله را بر ما مشکل شود اعمت در خانه یا زدهم کند و بنگوید که خدا
 خانه یا زدهم در طالع بود یا زدهم ای مقبول چون چنین یا قسم
 معلوم شود که آن حاجت روا کرده و اگر بخلاف این باشد روا کرده و این
 قدر کفایت است در این معنی که یاد کردیم در یاد کردن **و شستن**
کدام روز و کدام براید و تمام شود اما در شستن آنکه حاجت یا که ام روز یا
 کدام ماه یا که ام سال براید و یا که ام وقت روا کرد و یا چند گاه چند
 مدت بماند بر قدر طبع انکار باشد چنانکه کار یا باشد که بماند تمام
 شود چون درخت نشاندن و کوه بزرگ شدن و چهار پای تمام شدن
 و کار یا باشد که بماند تمام شود و آن خود معلوم است چون خوابیم ستاره
 نگاه کنیم و اگر هر دو دلیل را در وجه و دقیقه بهم رهنم باشد انفعال بر او

حاجت بخدا

سحر بکسر سحر از خود استیزه هر چه سحر استیزه سحر استیزه سحر استیزه
 بهر سحر استیزه سحر استیزه سحر استیزه سحر استیزه سحر استیزه
 همانوقت و ساعت همانوقت تمام شود و اگر میان ایشان درجعت است
 بود هر دو در روزی شماریم و یا سالی بر حسب طبع است ان
 چنانکه یاد کردیم و همچنین دلیلها را در برج ثابت یایم یا خود در جهای
 یایم دلیل بود بر تمام شدن بسا لهما و وجدین بود بماند و اگر شقیب
 بود بر زنا و از آن هر دو دلیل در آن ربع میان دهم و هشتم باشد بماند
 تمام کرد و اگر میان چهارم و هشتم بود بسا لهما تمام کرد و اگر بوقت
 مسئله ستاره یا در یاسته در طالع باشد چون جایگاه حاجت رسید حاجت
 روا کرده و در آن روز کار اگر در میان هر دو دلیل درجعت بسیار بود
 روا بود که انجاست زودتر از آنکه آن درجعت راست شود بر آید
 هر گاه که ماه از یک دلیل بر کرده و بدان دیگر دلیل بیرون روا کرده و اگر
 آن وقت روا کرده و طبع باید داشت که چون یا جایگاه اصل ای تمام شود
 و پیشتر است بماند که دلیل باشند دلیل بود بر تمام شدن حاجت
 و این تمام است در این معنی که یاد کردیم در استخراج چینی **و انوی**
 کار در استخراج چینی و در شستن وی است که چون نیک نماند کنیم و آن
 شرطها را که باید بجای آوریم که مالکته انم فواید استخراج چینی شستن حضرت

سحر بکسر سحر از خود استیزه هر چه سحر استیزه سحر استیزه سحر استیزه
 بهر سحر استیزه سحر استیزه سحر استیزه سحر استیزه سحر استیزه
 همانوقت و ساعت همانوقت تمام شود و اگر میان ایشان درجعت است
 بود هر دو در روزی شماریم و یا سالی بر حسب طبع است ان
 چنانکه یاد کردیم و همچنین دلیلها را در برج ثابت یایم یا خود در جهای
 یایم دلیل بود بر تمام شدن بسا لهما و وجدین بود بماند و اگر شقیب
 بود بر زنا و از آن هر دو دلیل در آن ربع میان دهم و هشتم باشد بماند
 تمام کرد و اگر میان چهارم و هشتم بود بسا لهما تمام کرد و اگر بوقت
 مسئله ستاره یا در یاسته در طالع باشد چون جایگاه حاجت رسید حاجت
 روا کرده و در آن روز کار اگر در میان هر دو دلیل درجعت بسیار بود
 روا بود که انجاست زودتر از آنکه آن درجعت راست شود بر آید
 هر گاه که ماه از یک دلیل بر کرده و بدان دیگر دلیل بیرون روا کرده و اگر
 آن وقت روا کرده و طبع باید داشت که چون یا جایگاه اصل ای تمام شود
 و پیشتر است بماند که دلیل باشند دلیل بود بر تمام شدن حاجت
 و این تمام است در این معنی که یاد کردیم در استخراج چینی **و انوی**
 کار در استخراج چینی و در شستن وی است که چون نیک نماند کنیم و آن
 شرطها را که باید بجای آوریم که مالکته انم فواید استخراج چینی شستن حضرت

نخستین خبر دادن است از حال جمادات او دویم از لون او سیم از طعم
 و مزه وی چهارم از عدد وی پنجم از کثرت و سبکی و وزن وی ششم از
 دادن از جنبیت وی اما در شناختن جوهرات خبری که در از جوهرات
 طالع وقت و جوهرات مستولی بر الطالع و برج مستولی که آن برج که ماه در آن
 باشد هر دو بشناسیم که از این معنی بیرون شود و شهادت های ایشان
 که کفشیم بگردیم و فراش پیش داریم اما جوهرات برج و ستارگان هر سینه که است
 حمل و اسد و قوس است و ستاره اقباب و مریخ و مشتری و این پنج خبر
 بود که جوهرات آتشی است و تا از معادن خواسته بود و جوهر بود
 و از کان بیرون آورده باشند و یا با آتش مستولی کرده باشند چون
 زرد سیم و آهن و اکیله و برنج و مس و یاقوت و برچس و عقیق و سنگ
 مانند این اگر نام هر یک بگویم در آن کرده و از نواید بازمانده باشد چون
 ثور و سنبله و جدی و ستاره این زحل و زهره و عطارد و دلیل خبری
 بناتی و خاکی بود چون رسته شام و کلخ و خاک و خشت و مانند آن
 آبی چون سرطان و عقرب و حوت و ستارگان چون ماه و زهره و
 مریخ و دلیل کند بر خبری که از آب خیزد چون مروارید و صدف و سیریش

و آنچه از آب بیرون آید بجمکی متشکل باقی چون جوزا و میزان و دلو و عطارد و
 این خانه ها و ستارگان او زحل و عطارد و مشتری و دلیل کند بر خبری که
 پرورش آن در هوا بود چون حیوان و درختان و مرغان از هر نوعی
 چیز باشد که آب نخواست بود مثال این چنانکه طالع خبی حمل بود و مریخ و جدی
 یا زهره و عطارد و قوس و قوس و اقباب و دلو و مشتری در حوت
 بر این کردار که باز نمودیم پس خواستیم که بشناسیم که این خبری از این
 مستولی بر این طالع مریخ بود طالع وقت ناری بود و مستولی در برج
 بود و قدر قوس بود و برج ناری و دلیل بود یا سده دلیل که این خبر
 جوهرات آتشی است و چیزیست که از آتش بیرون آورده اند یا معادن

تور	حوت	سرطان
حوت	دلو	سرطان
سرطان	میزان	اسد
سرطان	میزان	اسد

که در ششم چون زرد سیم و یاقوت
 و جدی بر این کردار بداییم و این کیفیت
 در این معنی که یاد کردیم و الله اعلم
 بالصواب و الیه المرجع و المآب
 در شناختن عدد از پنجه اما شناختن عدد از این خبری که چند است
 این مستولی الطالع وقت بشناسیم و از ستارک وی و از عدد ستارگان

۱۱ که در آن وقت باه مستقبل بود و اگر در طالع بود اگر قوی ترین باشد
 یکستاره بود الغدی یکی باشد و اگر در دو باشد بهم راست اند
 دو باشد و اگر از دو بگذرد آن بود که عدد آن حتی سه بود و از دو
 در گذشته باشد و این شرط است که یکی توان گفت یا در اسپار مثال
 این چنانکه طالع برج نوز بود و زهره در وی باشد به سمت برج در جبر طالع
 زهره بود مستولی بر طالع زهره و مشارکت بفرموده زهره خواست بهشت

محل	جوزا	سپهر
حوت	نور	سرخان
دلو		سه
جوی	عقرب	سینک
قوس	میزان	

صورت را بچیدنی که راست که پیدا
 کردی پس دلیل از دو بود که نشانده
 که عدد آن جی بهر حال دو تا است و علم
 بر این کردار بداییم و الله اعلم
 در شناختن طعم و مزه آن سبب و خبر دادن از
 طعم و مزه آن چیز ارستولی اطلاع و مشارکت وی بر نسیم دانسته
 که اتصال بر او در دو باه بود و طالع بود شناسیم و قوی تر ایشان را
 پیش دار پس اگر آنستاره زحل باشد و طعم و مزه آن چیز ترش باشد
 و اگر مشتری باشد که یک شیرین است و اگر مری باشد طعم باه

و اگر اقشاب بود شور باشد و اگر زهره بود و جبر باشد و اگر عطارد بود و چیزی
 باشد که طعم و مزه وی باو خبر دهد و مانند بود به چیزها و طعمها متعلق باشد
 این آن وقت باشد که اتصال عطارد و جبر کوکب نباشد چون در اتصال
 بود این مثال کرده و اگر اتصال عطارد و جبر باشد در یک برج آن چیز ترش باشد
 و اگر متصل مشتری بود شیرین بود و اگر با اقشاب بود شور باشد و اگر متصل
 زهره بود و جبر باشد و اگر باه باشد چیزی حنایه و شیرین و اگر بهرستارگان

پرسوسته بود چیزی بود ایتمه که همه طعمها و مزه ها در وی بوده مایل بود به همه
 اگر شما در تها بهرست بود این طعمها در اینیم و زو خبر و نسیم بقوت شما
 مثال این چنانکه طالع خبی برج قوس بود و خداوندش مشتری در حوت
 و زهره در سنبله و قوا اقشاب و عطارد در میزان و مری در جدی و زحل در
 حمل بر این کردار که نمودیم مستولی بر طالع مشتری بود و مشارکتی
 اقشاب بود و اتصال زهره مشتری بود و اتصال باه با اقشاب بود و بر قوت

عقرب	سپهر	محل
سرخان	نور	جوزا
سه		سینک
سینک	عقرب	میزان
میزان	سرخان	جوزا

ایشان اقشاب مشتری دلیل است
 بر آنکه شور است که مستولی ایشان است
 و اگر اقشاب بودی شور بودی و اگر

۱۲ مشتری شیرین بودی و جمل بر این کردار بودی که یاد کردیم و بر این کردار
 و اینم و بر این قدر کفایت باشد در شناختن وزن آن که
 و اگرانی چون نوزیم که وزن در نوزیم و از او خبر دهم نگاه کنیم بر کوب
 که در طالع الوقت باشد و در آن ستاره که مشارک وی بود که کنیم
 از اینها تا که استهانت پیش یایم و وزن از آن کوب شناسیم اگر
 کوب نزل بود استهانت او پیشتر بود گوئیم که در نوزیم که استهانت
 و در نوزیم باشد که او را بر آب اندازند بزرگ آب رود و اگر مشتری بود
 یا زهره چیزی باشد سبک و لطیف چنانکه بر هوا باشد و هوای نازد
 که اگر کوب کوب و بزرگش و اگر آفتاب بود یا ماه بود چیزی باشد
 بزرگ شخصی و وزین سبک و این از کرانی باشد که بر سر آب
 با سبند و اگر عطارد بود چیزی بود شخصی کوب و وزین کران
 چنانکه در آب اندازی خود رود پس جمل بر این کردار بدایم و نیک
 تا عمل کنیم مثال و این چنانکه طالع صبی برج جوزا بود پس در عطارد
 در وی بد و در جبه و نمر در عمل بر این کردار نمودیم صورت طالع
 و اگر کوب که در طالع بود عطارد باشد دستوری بر طالع هم عطارد
 و مشارک

و مشارک نخل و قمر عطارد متصل پس و میل خرسبت کوب کبک لیکن نیست
 کران و جمل بر این کردار بدایم که یاد کردیم و در این مثال او همین است

عطاره	جوزا	حکله
رطبان	سبنده	حوت
سبز	جوزا	جدی

در شناختن این که شناختن آن
 لوان صبی هم از آن مستوی آن طالع
 این ستاره با اینم که در طالع بود یا
 متصل باشد یا مشارک متصل بود

یا از حال قوی تر باشد ان که نزل بود استاره چیزی سیاه باشد و اگر
 مشتری بود زرد بود و اگر مشتری باشد سرخ سرخ باشد و اگر
 آفتاب بود تیره باشد و اگر زهره باشد سفید سفید باشد و اگر
 عطارد باشد سبز سبز بود و اگر قمر بود کبود کبود باشد و اگر زهره
 و مشتری بود سفیدی بود که با زردی کوبید و اگر زهره و مشتری بود
 سفیدی بود که با سرخی کوبید و از جمله چون دوسته باشد از آن تخلفی
 رنگها شان آنگاه بی و هم تا خطا نکند و اینم و نیک تا عمل کنیم و این
 تمام است که گفتیم مثال این چنانکه طالع صبی چیزی برج جوزا
 کبد زهره و زهره با قمر در طالع و عطارد در حوت برین کردار نمودیم

در شناختن این که شناختن آن
 لوان صبی هم از آن مستوی آن طالع
 این ستاره با اینم که در طالع بود یا
 متصل باشد یا مشارک متصل بود

۱۲ مستوی بر ایضالع زهره است و مشارک وی قمر و اتصال قمر زهره است
 پس معلوم شد که این چیز نیست سفید که اندک بگوید که اید که قمر مشارک است
 و جمل بر این کرد از بداییم و الله اعلم در شناختن چگونگی این چیزها که گویا این چیز و

زهره	قمر	حوت	زهره
سرطان	مشتی	دلو	مشتی
سرطان	مشتی	دلو	مشتی
سرطان	مشتی	دلو	مشتی

چگونگی مستویان بر طالعها و ستارگان
 که بدان مستویان اتصال دارند آنگاه
 بشناسیم اگر پیش خط ترین باشد مرغ
 باشد که چیم چیز است کنده و حقیق و زشت و با بکار و معیوب و زیانکار و بی
 فائده و اگر مشتری باشد که چیم چیز است شریف و لطیف و بزرگ و از
 در میان مردم و بکار آینده و نیکو و اگر اقیاب بود که چیم چیز است عظیم و
 قیمتی و عزیز و گرامی در میان مردم بکار آینده و روشن و اگر زهره بود
 که چیم چیز است نیکو و چابک و شیرین و زیاده و لغرب و بکار آینده و نیکو
 و خوشبوی سازنده و اگر عطارد بود چیم چیز نامی نازک و کم است کنسند و
 خط کشنده و نقش دارنده و پاینده و اگر ماه باشد چیم چیز نامی عامی باشد
 انکدر دست عام بسیار بود و همه چیزها تعلق دارد و بسیار بود و
 جمل بر این کرد از بشناسیم مثال این چنانکه طالع وقت بر جمل بود

خط

بگذر زهره و ماه در وی و زهره و عطارد

زهره	قمر	حوت	زهره
سرطان	مشتی	دلو	مشتی
سرطان	مشتی	دلو	مشتی
سرطان	مشتی	دلو	مشتی

طالع بیرون آوردیم مرغ بود و مشارک اقیاب پس چون نگاه کردیم
 انکوب که کشیم مرغ را یا کشیم از همه قویتر او بود پس کشیم این چیز
 بدو فاسد و زیان کار و دانش چیم بر این کوز باشد که با او کردیم و الله
 علی ما یشاء قدير احکام سالیانه ترکیه مت رسا

بسم الله الرحمن الرحيم

سپهتان شیل که سال موشش کونید چون سال سچقان بدید ای سال
 این بود و خوشش گذرد و در تابستان و تیر ماه نم و باران بود و خوش
 تیر ماهی فراخ بود و میوه بسیار بود و چون هوا خشک شود خوشتر
 بود در اکثر مواضع و پادشاهرا انده بود و در نستان در از گذرد و خوش
 غلبه کند و زیان نماید و اهل خانها همه زیانکار و نذر در این سال از
 خویش باکس نباید گفت و فرزندی که در اول این سال بوجود آید بخت

زیرک و نیز کوشش و حاصل کننده مال بود و هر مولودی که در وسط سال
بهیم رسد بگردار بود و هر مولودی که در آخر سال متولد شود در رخ کوی
بود او پیش که سال کاوه کوبند در این سال در مندی و بیماری بسیار
بود و در تیر ماه نعمت بسیار بود و آب حوی کرده و خون ریزش بود
و خداوند چهار یا نماز زبان بود و هر مولودی که در اول سال متولد شود
دور بین بود و لیکن بشغل در آن پسند بود و هر فرزندی که در وسط سال
متولد شود خوب روی بود و شیرینی دوست دارد و هر چه در آخر سال
متولد کرد و غنیمت و ریخورد و علی بود و این سال که سال تلنگ کوبند در
این سال تعصب و عداوت بود و هر که چهار یا نماز بود و در نستان در آن
گذرد و اشوب بود و سلاطین بایکدی گرفتار گشتند و عهد با بگشتند
بدگمان کردند و در کوهها جانوران بسیار کردند و در بعضی مواضع
خونریزش بسیار واقع شود اما بصلاح آید و کشته تارافت رسد
و انگور و شراب کمتر بود هر مولودی که اول سال متولد کرد و دیر
زیرک بود و هر مولودی که در وسط و آخر سال زانیده کرده کامل
بود و نشتان چیل که سال خرکوش کوبند در این سال نعمت و مسیبه

بود و در بعضی جاها مرک بود از جانب مشرق و بعضی را از سوی مشرق
بیم و فرخ بود و باران و تگرگ بقدر شود و خبرهای اراجیف و نکار بود
هر که در اول سال مولودی که متولد شود بیک یا نماز آمد و پوفا و در آن
بود و کوه تا بین و هر مولودی که در آخر سال متولد کرد بسیار کوی باشد
و باکس یا مینر دو کسی را از وی نفع نباشد لوی چیل که سال تنگ کوبند
تا ختن و بسیار بود و باران و برف آید و زرت و کاورس کمتر بود
و هر مولودی که در آخر سال متولد کرد یا رسا بود و هر که در وسط سال
متولد کرد و پی شرم و بخوب بود و هر که در آخر سال متولد کرد و بدکار و غنیمت
بود و سیلان چیل که سال مار کوبند این سال خشک بود و میوه کمتر بود
و نستان باختر کرد و پیم و با بود اگر گرمی و خشکی بود و فرخ بود و هر
ریش بسیار بود و هر که در اول سال متولد کرد و خاموش زبان بود
دان بود و راست کوباشد و عزت جوید هر که در میان سال متولد کرد
نرم و هسته باشد و در آن اندیش و کرا نکار و هر که در آخر سال متولد
کرد و درشت سخن و بد عهد و پی سپاس باشد یونت چیل که سال
اسب کوبند و سوی ترکستان حرب و خونریزش بسیار بود

۱۸ وزستان سرد باشد و هواک ستوران و افت میوه با باشد
و کشتهای تریماهی نیکو بود و در فصل بهار سرد و حرکت بزنگان بود
و هر که در اول سال متولد شود سخت باریج باشد و هر که در وسط سال
متولد کرد و اول بود و هر که در آخر سال متولد کرد در بنوعی و اندوه کین بود
قوی عیال که سال کوه سفید در این سال زمستان دراز کرد و کشتهای
افت رسد و مردمان خیر نمایند و ترس و بیم و آشوب بود و هر که در
اول این سال متولد کرد دینک و رومی باشد و فراخ روزی و نیک
خواه مردم و هر که در وسط این سال متولد کرد در همه کس از **منفعت**
بود و هر که در آخر سال متولد کرد و زود سیر و کوه آتش بود و چنانچه
که سال همدونه گویند که میمون باشد سالی خشک بود و بیماری
و افت بسیار بود و شب و شتر را و در طراز غله کند و زمستان
بغایت سرد بود و کرد آمدن طوک نیز نیک یکدیگر و همه یکدیگر خلاف
کنند و حرب بسیار بود و بر جرت ستم رسد و هر که در اول سال متولد
کرد بسیار در آن بود و هر که در وسط سال متولد کرد در بطبع و پوی
باشد و هر که در آخر سال متولد کرد و دلیر و بزرگ همت باشد **خاقانی**

کسال

که سال مرغ نهمت سالی بود پویا و بیماری بسیار بود و زمستان دراز
کرد و هر که در تمام این سال متولد کرد در خوب رومی و کم خرد و نیک است
بود و سود و زیانش کرد نیاید و هر که در اول این سال متولد کرد در نیک
و تیز گوش بود و لیکن باریج بود و هر که در وسط این سال متولد کرد
مفسد و بدکار و او را دشمن بسیار بود و هر که در آخر سال متولد کرد
زود مهربان و دوستی کن بود **ایت عیال** که سال سک نهمت سال
خشک بود و میوه بسیار بود و بیماری سبب و استر بود و زمستان
سرد بود و بیم و فاج بود و آبها در بر آید و حرب و خونریزی بسیار بود
و هر که در اول سال متولد شود چنگی و منافق و سخن چین و بدخوی بود
و آنچه در وسط سال متولد شود مردمانه بود و آنچه در آخر سال متولد شد
و با همت بود و در همه کار نیکویش که سال سخن نهمت ایرد نیست که
در این سال زنان و دختر بسیار زانند و بیماری بزنگان بود و کشت
کنند بسیار بود و نعمت فراخ باشد و زرت را افت رسد و زمستان
بگاه آید و دراز کند و در میان طوک خفاف آید و آماج بسیار بود
و خشم شمشیر و مرک کوه سفید بسیار شود و کشت تریماهی فراخ

رعیت باشد و هر که در اول سال متولد کرد و مکار بود و آنچه کند برآ
خو کند و خود را از همه کس و نامزد و هر که در وسط این سال بپرسد
گوید وی بود و هر که در آخر سال متولد کرد و بد طبع و مفرش نشاز و در چا
که رود از حرکت سفر نبرد و نقصان بسیار باید و الله اعلم بحالین الامم
رساله احکام سهیمات بسم الله الرحمن الرحیم الاسعاده و الغنا و الرخصه

الحمد لله رب العالمین و الصلوة و السلام علی خیر خلقه محمد سید المرسلین
و اشرف الاولین و الاخرین و علی اله الطیبین الطاهرین اما بعد بدانکه
این نسخه است در احکام اسعاده و در غنا و رخصه باید که ملاحظه طالع سال
و فصول و طالع هر اجتماع و استقبالی نموده میشود و خصوصاً آنچه ملاحظه
باشد بر طالع سال و فصل که آن اقویست بذرات هرگاه در این طالعها
مذکور بعد از امتزاج اول اول غلبه باشد بر اول رخصه حکم
کرائی باید نمود در آن وقت سال و اگر اول سال غلبه بود بر عکس این
حکم باید کرد و از دلایل کلی نیز غافل نباید بود چون اشتغال بودن طالع
در برج و مواضع انتهای طالع سال و قران اصغر و انتهای جزو

قران کلمه بذرات قوی اندوایما بر بنی از ان در این مختصر کرده میشود و چون الله
تعالی فضل آنچه رعایت ان واجب است در طالع مذکور کوکب است کوکب است

اندر آنچه مطلوب و سهم ان و مستوی بر ان سهم اما آنچه در کوکب طالع
میشود و هر ابقت هر یک که وال اندر بر کرائی فصل مسطور میگرد و بر این
نسخه خانه نه قوت دارد هرگاه کوکب در ان باشد شرف نه قوت دارد
پست شرف رجعت شتر می استقامت کوکب بغير از شتر می
حدیث التشریح علی بن ابی طالب و غریب سفیدین در ج طالع و عاشره زوره
اوج و ذروه مذکور وسطی ظهور کوکب از احتراق و تحت الشعاع صعود
در خارج مرکز صعود و در ذره اقامت شتر می از برای رجعت و مسیر
یعنی سیرش زیاده از سیر و مطبق باشد اقامت برای استقامت بغير
از شتر می زیاده از سیر یعنی سیرش در شتر می باشد عرض شتر می
زیادتی نور و قدر ان وقتی است که کوکب در لطاق دویم و سیم باشد
و زیادتی نور قدر از تریع اول است تا تریع دویم شتر می و بر مدنی از
اجتماع است تا استقبالی زیادتی حساب یعنی محکم زیاد بود بر
پست یا زدهم و پنجم بر وجه مستقیم الطالع یک اما بودن کوکب در پست

۱۷
 دویم و هفتم و هشتم و نهم و دوازدهم دلیل توسط زنجاست و پست چهارم دلیل
 نباشد در بیان اول که بوال دهبه مبوطه اجزاق و برج مبوطه رجعت
 کوکب بغیر از مشتری است الشعاع استقامت کوکب برای رجعت
 در غیر مشتری بخاطر سیر مبوطه در فلک اوج مبوطه در فلک مبوطه
 آقامت مشتری برای استقامت عرض جنوبی نقصان نور و قد
 و این هر دو وقتی است که کوکب در لفظ اول و چهارم باشد نقصان
 نور قمری است که میان ربع دوم و اول شمس باشد و بر مذبحی دیگر
 از استقبال است اجتماع نقصان عدوی یعنی خاصه معدله بیشتر از
 نقصان درجه باشد نقصان سیر یعنی سیرش در تمام نقصان باشد نقصان
 حساب یعنی تعدیل محکم از وسط اقص باشد پست سیم و نهم برج
 معوج الطلوع اما آنچه در رسم دلات بر فلک بودن و سبت در طالع و عا
 و یازدهم و پنجم و بودن او در حد شمس و در برج ستقیم الطلوع و مرآت
 قوت هر یک بخیر است که قبل ازین مذکور شد و دلات او بر فلک بودن
 سیم است در سیم و نهم و بودن وی در حد سعد و در برج معوج الطلوع
 و هم چنین لازم است رعایت نمودن کوکبی که متصل باشد کوکب و سیم

مشتری
 کوکب
 سبت
 دلات
 سیم
 نهم
 معوج
 طالع
 عا
 سبت
 سیم
 نهم
 معوج
 طالع
 عا

این نیز خصوصاً که کوکب قابل تفسیر بوده باشد که اگر کوکب را اول غلا
 غالب باشد بر غلا یعنی اید و اگر نه بر ریض یعنی اید و اگر نه نظر قبلاً معین
 غلاست و نظر در بر عکس ان قول ^{نظایر} ^{نظایر} اگر اگر احوال اسعار بطریق
 کلی از کوکب سیر و مستوی در صورت طالع با وقت و صاحب
 طالع و صاحب شرف و مواضع این پنج کوکب و خداوند خانه بیکی
 کثیرند و ممازجت عطاره بدین جمله چه او متوی مزاج است و مواضع
 سهام و صواب پوت و اشرف و مواضع سقیم ایشان و نظر
 سعور و نخس بدیشان هرگاه که این اوله کمال باشند بقوت سالی و باقی
 دلیل کند بر عزت و رواج ان جنس متاعی که با ایشان منسوب بود
 بودن دلیل را و تا دو او را در وی نیز قوتی ذاتی باشد چون خانه و
 و شرف و غیرهما دلیل فراوانی ان متاع باشد اما عزیز باشد و مردم
 طالب او بودند و اگر در وی یعنی در وقت بنا بر این متاع خا رو پی است
 بود و خلائق بران کمتر التفات کنند و کمتر حاصل اید و در عا بل متاع
 حال باشد و در ذایل نیافت خاصه ساقط و پی قدر عزت و شواری
 از قوت و ضعف توان دانست اما اگر کوکب صاحب باشد در فلک

۱۸
 اوج یابد و در چنین در عرض و زاید در سیر نزح المطلاع روز بروز
 تنزاید کرد و اگر باطل یا اوج یا اوج باشد روز بروز از مشرق کرد و در هر
 که صعود و قویال بود و بخش مشرق که در مشربست عزت یابد و بر
 از معدنی و نباتی و حیوانی و مناسی چون چند دلیل بر یک جنس مصلحت
 دلیل بودند با تفاق المطلاع در کهنسکوی اخذ بارزانی یا کرانی
 و اگر اختلاف باشد چنانکه بعضی کرانی دلالت کند و بعضی بارزانی و برخی
 هر کدام که قوی تر باشد حکم بر وی باید کرد و اگر نیکو نتوان تمیز کردن
 در نوحه باید روشن اما با کوشش استی و بلیست بر طراست
 و آنچه از وی سازند و جویات و چهار پایان مشته خاکی بلیست
 بر نباتی که فزاج زمین بر وی غالب باشد و صوبات و معدنیات
 مشته با دیه و دلیل است بر حیران چون برده و طیور و سوز
 و غیرین اقتباس مناسی مشته است و دلیل است بر اجناس
 کبری از حور و حیوانات آبی و نباتی که فزاج آب بر وی غالب
 بود اگر شتری در طالع اجتماع یا اقبال بود که مقدم باشد بر دیگر
 طالعها و دوستی بر آن طالع و مصل برب طالع یا زهره و چهارم

دلیل

و حبش بری از نخوس و دویم دغد و نیش صعود برب طالع مجاز
 دلیل ارزانی و فزاجی نعت باشد و اگر این دلیل منخوس و ساقط باشد
 از یکدیگر یا بیشتر دلیل غلا و خط باشد زیرا که طالع و رب وی دلیل
 خلاقی است و دویم رب و سهم السعاده دلیل مال و معاش و چهارم
 و رب دلیل کسبت و ارتقا عات و پنجم و رب وی دلیل غلا است
 و شتری دلیل حبش و دخل و دلیل قحط و قوت هر یک دلیل قوت
 دلایل هر یک از او باشد و بر عکس دلیل ضعف و چون در طالع مشته
 و در مشته شتری مستولی باشد و نیک حال دلیل حبش است
 و اگر دخل بود دلیل قحط عظیم است و کوشند که حمل و اسد و دلو
 و جدی دلیل قحط اند و نباتی میوه ها و چون میانه است
 و باقی دلیل حبش بود و بر جای است و ثابت دلیل غلا و مشته
 چون صعود باشد دلیل فراوانست و اگر منخوس بود دلیل
 کمی چون رب طالع و تمیز مستولی و علویان وقت تجویل در غده
 ذنب باشد دلیل قحط است خانه در مشته نباتی که بر آن برج

منزب بود که عقده دور باشد زحل در طالع دلیل بر آن است
 خلافی بود خاصه که سج زنب باشد اگرانی عشره زحل و مریخ در برج باشد
 دلیل بر آنی نیز بود دلیل است برین و قتل در احمیت آن برج در مال
 کرانی نیز بود دلیل جنسی است در وقت طلب
 در طالع یا عاشر یا عادی عشر خاصه که بر درجه بود و ن ویست
 در شرف خاصه درجه شرف و صعود ویست در فلک برج یا خلف
 تدویر سرعت سیر زیادت نوز و قدر و عدد حساب در عرض شمال
 و بودن در برج ستیقیم الطول و خروج وی کنت الشعاع و لایل
 ارزانی بودن کوکب دلیل است در نهم و سیم و مبروط خاصه درجه
 مبروط و باطل بودن در فلک و در تدویر و بقوه سیر و نقصان نوز و قدر
 و عدد و حساب در عرض جنوبی و بودن وی مغمور و برج مغمور الطول
 و هرگاه کوکبی موصوف یا سید القنفذات غلا و سیمی در وقت باطل
 الوند در مینت یا شرف آن کوکب است متعای که بر این هم مستحب
 بود که اگر در ده و اگر سهم در زایل یا سافه بود از طالع و در مبروط

کوکبی

کوکبی خاصه بر درجه مبروط صاحب بیت یا مبروط وی موصوف نصیقا
 ارزانی بود سوزان جنسی متاع ارزان گردد اگر کوکب دلیل در طالع
 باشد سبب کرانی فضل خاصه مردم بود و اگر در دویم طالع بود
 سبب جمع آوردن بود همه کرانی و در پنجم سبب کثرت خریدار
 بود و در ششم و هشتم سبب تباها شدن متاع باشد و در سیم و نهم
 نقل بودی بی دیگر در چهارم سبب منع مانعی بود و در هفتم سبب
 خریدار بریدن باشد و در دهم سبب سلطان بود یا بواسطه او
 در یازدهم سبب عزت متاع باشد و در دوازدهم سبب تفت
 متاع باشد و چون شمس بنوز و هم درجه میزان ^{در} است
 در طالع آن وقت نظر کن و اگر قریب قابل تدریج و تکلیف که رب
 طالع رب بیت قمر باشد میان سابع و رابع بود دلیل ارزانی
 بود و اگر ^{بیت} الارض بود دلیل کند بر کرانی خاصه که متصل
 باشد بلوکبی که دال بود در غلا و در نوز بود خصوصاً که قمر میان
 طالع و رابع بود ^{و اگر قریب} بود دلیل کند بر ارزانی خاصه
 که میان عاشر و طالع بود قریب تر آنکه متصل باشد بلوکبی که دال

بود بر غلا و در وقت مخصوصا که قمر میان طالع و رابع بود
 دلیل بود که با در زانی خاصه که میان عاشر و طالع بود قوتی که متصل
 باشد بکوکبی که دالی باشد بر رض بون **نخل در برج** دلیل اضطراب اسعار
 بود مایل بر کفانی و در برج ثابت کفانی کند خاصه در دلو و توره و برج **نخود**
 از زانی کند خاصه در طعام و در حوت و سبزه بیشتر کفانی **بدر کبک** دلیل
 قوی حال باشد و نظرا و دفع تیر قبول کند و موصوف باشد بصفات غلا
 کران شود ممتع منسوب الیه و اگر ضعیف **نظر** را در کند از ان شود و صفا
 که موصوف بصفات رخص باشد و اگر صاحب طالع **در او** یا مایل او و شرفی
 و در ضو و نفس خویش خلاق طلب طعام کنند بجز تمام هرگاه **ماه**
برج طویل المطالع باشد زنها با لاکیر دو اگر در برج قهیر المطالع باشد و بر
 عکس بود او تا دلیل از دشمن باشد و دیگر تا دلیل بصاعت اگر او تا
 مسعود باشد از عزیز باشد کرده و بصاعت خوار و اگر **نخوس** باشد بصفات
 عزیز کرده و از خوار و اگر **نخوس** در غیر او تا باشد همین عزیز کرده و بصاعت
 خوار چون بیشتر رابع کرده طعام عزیز کرده و چون مستقیم شود طعام بسیار
 کرده خاصه در برج الرضی هرگاه **قمر** صرف شود از اجتماع یا استقبال

اگر در برج رابع یا عاشر باشد
 یا در برج ثانی یا سابع

که پیش النخل باشد و متصل کرده بعدی بصایح کران کردند و اگر غمی پیوندد
 از ان شود طویل **نخل** در کران شود هر چند که از یکیل و تر از و فر و شند **زحل** یا
 که میان شرف هر دو باشد کفانی کند و در نصف دیگر از زانی **حلول** زحل و
 در برج شش خیمه پایان زیادت کرده و اگر زیاد باشد در سیر و حساب
 و الا ناقص شود بهادیش کواکبی که دلیل **باشد بر کبک** اگر در طالع باشند
 اثر در بهار کند و اگر در تابستان اگر در هر خیم باشند و خزان
 و اگر در چهارم باشند در زمستان چون دلیل غلا بصاحب طالع متصل
 کرده در سربالاکیر از نیز و البصا خاصه که هر دو دلیل کند بر غلا اگر **کوکبی** یا
 شود دلیل کند بر رخص بعضی لب طالع مسرکاست شود خاصه که هر دو دلیل
 کند بر غلا بچون صاحب طالع دلیل کند بر رخص بعضی یا صاحب بیت او
 بکوکبی که در وسط **السماء** است بود دلیل کفانی است و سخت تر آنکه هر دو زیاد
 باشند و در سیر بر حساب و اگر ناقص باشند در سیر و حساب زنها
 اندکی زیادت کرده و افعال ماه بعد از اجتماع و استقبال بر زحل و او
 صاعد باشد در فلک خاصه در مقام چهارم بود که بعد از او استقامت
 باشد دلیل کران شدن آن چنانست که به برج زحل منسوب بود

۱۱
هرگاه دلیل کرانی بدرجه عاشر رسد یا بدرجه شرف یا مستقیم گردد یا بسبب
روشود یا انشائی تیسری بدرجه شرف یا بدرجه عاشر یا بدرجه قابل تیسری
رسد نیز چیزی زیاده است که در هرگاه دلیل کرانی بدرجه هبوط یا بدرجه زایل یا
بدرجه ساقط یا بدرجه رابع یا سابع رسد یا راجع گردد یا کران روشود یا انشائی
تیسری بدین درجه رسد یا بدرجه قابل تیسری رود نیز چیزی زیاده است
شود هرگاه که دلیل بکرزوی رسد از هر که خود احوال نیز خاتمه گردد
و اگر در این وقت متصل شود بکوکی که موصوف باشد بصفات عکس
کنند اگر موصوف بصفات رخص بود از زانی کنند و اگر حال قریب
باشد همچنین باشد یعنی چون مرکز می رسد از هر که اربعه در نیز خاتمه تیسری
اید مکان کرانی و از زانی نیز خاتمه تیسری بود که دلیل در وی بود و اینست
و شهرهای کوکب و ناحیه مشتمل آن برج و این دلیل اگر بوقت قرانها
باشد از ایشان عظیم تر و مدت آن بیشتر بود مانند قحط مصر زهرا حضرت
یوسف تا خصب شد و صاحب انار و اشجار پیوسته کرانی و یکی از فصل
باشد خاصه چون قوی حال بود و فراخی و از زانی از مشتری خاصه چون
ضعیف حال بود و از هر دو بوقت قران ظاهر تر بود و نیز در بعضی احوال

بصورت

یا فصل و طالع اجتماع یا استقبال مقدم بر تحویل سال و صاحب طالع
و قمر اگر این سه دلیل مسعود باشند کوکب بجا بجا نشکوه حال افتاده باشد
و زاید در سیر و صاعد و افلاک خود نیز خاتمه کران کرد و اگر این دلایل یکی
ناظر باشند که در وسط السماء بود کار قویتر باشد و اگر احوال دلایل
خلاف این باشند نیز خاتمه از آن در صورت هر کوکی که بقوتهای ذاتی قویتر بود
منوبات آن برج کوکب در وی بود کران کرد و اگر مستوی بود بر حسب
اجتماع و استقبال مقدم در آنست بود یا تابع و مقبول بود آنچه بوی
منسوب بود از آن کرد و زاید در سیر کران کرد و طالع و هم دلیل زاید
بود افضل چهارم بر شبات نیم و سیم بر کساد و از زانی پنجم و یازدهم و
دوازدهم بر اندکی زیادت موضع خورق و نیمه صاعد از فلک دلیل زاید
بود اگر مشتری را در طالع اجتماع یا استقبال مقدم بر تحویل یا فصل خطی بود
و صاحب الطالع بیشتر یا نظر بود یا زهره و صاحب آبی بطالع چهارم
وسیم بود از خنجا و خداوند ناظر بود یا صاحب طالع در آن سال یا فصل
فراخی بود خاصه که صاحب طالع سعد بود یا سعد شده باشد خصوصاً که از
صاحب دویم مسعود باشد و اگر بصدان بود اما بکرات بخیر به اصابه است

۲۲ کچون شتری راج شد طعام نایف کشت و چون سقیم کرد فرجی
 بدید اده خاصه در برج ارضی و کبریت بخر شده است که چون بعد ما بین
 و شمس در ثوابت رسید و آن مزه است در اقیام تمام حاصل در
 سبزوار ما کولات چون کندم و حلاوه و کونشت بعبق و نایف کشت
 در دلور راج باشنوبات و بی چون کند و شیرینی بسیار کرد اما نخب بریک
 حال بود این نیز بخر رسیده است زحل از شرق بهبوط دلیل کرانی بود باز
 شرق تهر بود دلیل ارزانی و اگر قریب از جنتی است ^{مستقل} زحل و زحل صاعد
 بود در فلک یا در فلک تدویر و آن بعد از مقام دویم بود بجد و یکصد و
 روز استقامت دلیل کرانی باشد و اگر عطارد با زحل باشد یا ماطر شود
 تر بود و آن جنبی که کرانی شود از طوبیات زحل بود و موضع او با عطارد
 و موضع او و حیثی اگر در سیر زیادت بود و صاعد در افلاک خود و در
 وندی بود آنچه بخوارشاید کرانی شود و صاعد بودن در اوج معتبر تر از
 صاعد بودن در تدویر است و چون کویک در نطق سیم و چهارم بود صاعد
 بود و در نطق دیگر با بعد زحل چون ^{بزرگ} او نهم یا دهم طالع سال بود
 یا فصل خور دنیا کرانی شود اگر زحل در میزان بود قویتر باشد و بیشتر طلبند

و بعضی

و بعضی از بنجین بودن زحل را در سنبلا از اول ارزانی شتره اگر صاحب
 طالع سال در وندی بود و صاعد در افلاک و زاید در سیر و عدد و حساب دلیل
 کرانی نرخیما بود و اوقات کرانی بدید اعین ^{بخت} آن که اگر کویک دلیل و طالع بود و آن
 سال کرانی بود و اگر در وسط السماء بود و در تابستان و اگر در راج بود
 در زمستان و اگر در مایل و تدویر اندک تفاوت کند وقت دلیل از صعود بود
 و زاید و سیر و تدویر دلیل غیر نری بود و در حظه طوفان دلیل طلب باشد
 و همین سب است که چون زحل بمیزان رسد طلب معاش کنند از خوف قسط
 و کرانی شود که صاعد است در فلک خلیج هرگز و هر آینه وقتی کرانی بخلا
 رسد که زاید بود در سیر اما خفیه دلیل که از تابعد شدن باشد و نقصان
 سیر و بودن او در زایل گوید یا ساقط دلیل ارزانی و خواری بود و در
 او در وبال و بسوط دلیل کم القافی مرده بود بران چون انساب ^{بخت}
 سلطان تا که در طالع و سابع و راج الوقت بود کرانی بود و همین عاشر
 و طالع ارزانی بود و همین سابع و عاشر منته وسط بود مایل با ارزانی و همین
 راج و سابع کرانی بود و فوق کرانی بود و ^{بخت} از ارزانی بود و در نرخیما
 از طالع قرانات و استنجات نگاه دارند چون انزبا بمکان سعیدی رسد

۲۳ دران سال دراجی در سپاری عین دلیل کند و چون انتمایگان بخرسد
 دران سال نمک کش باشد و خط و نوبت باها چون شتر بر نعل را چنده ز نعل
 در جویز یا در سنبل یا در نخس یا در عرت بود جزای طهاهما در نجا و ارزانی
 دلالت کند و چون شتری بر نعل نهد باشد و نعل در برج ثور یا البریا عرت
 یا در بود خطی و شلی عالم بود در نجا کران بود و نعل کل در طان و صبر
 و نیزان بود بی نظر شتری دلیل کند که نجا کران نرد و طهاهما نایاقت
 و چون شتری بر نعل نظر کند نجا کران بود نغمتهها سپار و قول
 کوشیا هر کدام گوید که خوبی بود و ساعد در فلکها و در اجنی
 نعیانی در صورت طالع نغمه از بجز که طول المکلب بود جز در قیمت
 کرد و شتر یا صاحب اجتماع یا استقبال هر کدام خوبی نرسد
 اگر در طالع بود یا عاشر یا هادی عشر یا خاسی و مقبول بود در نغمه
 دلیل بود بر زیادتی نزع و اگر در طالع یا راجع بود یا اقبال کند بگویم
 که در ایشان بود و مقبول بود اندر بیا همش نزع اخروی بگرد و کل
 روانی بود اگر مقبول نبود روانی گیرد و اگر در تاسع و ثالث بود مقبول
 باشد نزع بجا هد و کاسه شود و اگر مقبول نبود بجا هد و با جمله

کند گوئی که در طالع یا نغمه یا استقبال
 و اگر در طالع یا نغمه یا استقبال
 و اگر در طالع یا نغمه یا استقبال

طلب

طلب کردن و نفاقش مقبول بود و عزیزی و کرانی بر یکی جایگاهش و حدیثی
 از این دو دلیل خندان بود و بر آنکه شتری دلیل بود بر ارزانی خاصه قوت
 بود و نیک حال پس آن قوت که از نفع بود و مقبول بود و او را تا دلیل کند
 بر عزیزی و کرانی و بودن انداختها و مقبول دلیل کند بر طلب و نفاقش
 المکلب که مستولی بود بر او تا اطلاع حصول سال و اجتماع و امتلا چون قوی
 بود و با ساعد در افکاش و در او تا باشد و در خط و خویش دلیل کند که
 مدلول او عزیزی و کرانی باشد که در پس اگر با قوتش سر بر السیر کرانش
 بغایت رسد که در طالع السیر باشد نزع بر حال خویش همانند و اگر ناقص
 باشد نزع بجا در نصل عرفان تا نغمه نظر کن برج اجتماع شمس و قمر اگر از
 برج زیاد اطلاع است پس کران بود و نغمه بات ان برج و اگر ناقص
 اذنان می شود و برج و ویم از مطلع و نیز دلالت میکند بر کرانی و ارزانی
 و نیز نظر کن در طالع اجتماع اگر سپانی گوئی را در یکی از او تا و مر او را
 در طالع شهادت بود پس المکلب اقوی ادله است هر گاه زیاد باشد و حساب
 و صاعد بود در فلک کرانش و آنچه بان کوکب و موضع ان نسبت دارد
 و اگر ناقص الحی باشد و با بط دلیل بود بر ارزانی و خوانی اگر کوکبی کرد

قوت بود و نیک حال پس آن قوت
 که از نفع بود و مقبول بود و او را تا دلیل کند

۲۴ زاید باشد و متصل بود کجایی زاید که قبول کند او را پس ما دام که بان کوکب
 متصل است نرخ کران کرده و زیاد شود و خصوصاً که قابل تدبیر مقبول باشد و اگر
 منصف شود پس ازلان کوکب اگر متصل شود کوکب زاید مقبول پس ولایت میکند
 بر غلا و اگر زاید باشد و غیر مقبول پس دلیل است بر غلا خیر شدید و اگر ان کوکب
 ناقص باشد و غیر مقبول دلیل بود بر زانی و خواری و اگر ساقی هیچ کجایی را
 در وقت پس صاحب طالع دلیل است حکم کن از وی همچنانکه از دلیل کوشش که
 صاحب طالع زاید و مقبول باشد دلیل کند بر کفایت و بقدر که او بختی آن معرزه
 متفاوت شود و اگر اندکی باشد اندکی و اگر بسیار باشد بسیار و هرگاه شمس
 بنورده درجه میزان پس در طالع نظر کنندان وقت و اگر قمر در مابین
 طالع و رابع بود پس دلیل کند بر غلا شدید مابین رابع و سابع بود
 پس دلیل کند بر اضطراب سحر الا که بجای اقرب است و هرگاه مابین سابع و
 عاشق بود دلیل اضطراب سحر است اما باز زانی مایل بود و اگر مابین عاشق
 و طالع بود پس دلیل اندانی بود در همه چیز بخصوصاً طعام و اما در طالع
 استقبال اگر قمر زاید الحاسب باشد و در تحت الارض باشد و متصل باشد
 کجایی که در تحت الارض دلیل کند بر غلا و اگر ناقص الحاسب باشد و در فوق الارض

بود

بود و متصل بود کجایی که در تحت الارض بود دلیل کند بر نقص اگر کجایی که
 متصل است با **قوس** زاید الحاسب و صاعد بود دلیل کند بر غلا و اگر
 میزان بود دلیل کند بر غلای هر چیزی که تیر از او کشیده شود و اگر دوقر و
 اسد و حریب و دلو بود بر غلا شدید خصوصاً هرگاه در ثوره و دلو بود و اگر
 در سنبله و قوس و حوت و جوزا باشد دلیل کند بر اندانی خصوصاً طعام
 و دلالت سنبله و جوزا بر اندانی افرست تمام شد قول ما شاء الله مصححاً
 و قول حکم هرگاه صاحب طالع اجتماع در طالع باشد یا در وقتی دیگر یا در
 حادثی شده یا ناظر باشد طالع پس او اولی است بدلائل و هرگاه زانی
 باشد اگر صاحب شرف طالع در وقتی باشد وی دلیل است و اگر این
 نیز نباشد بنظر کجایی که در وقت باشد و هر او را قوتی بود و کاست که در
 کجایی را بود که در وقت غریب بود ما دام که در آن وقت باشد تیر و ن رو
 از وقت اگر کوکب دلیل مشرقی باشد از تحت الشعاع بیرون آمده باشد
 و سریع اسیر بود پس دلیل کند بر طلب کردن مردم معاشرت او زاید است
 نرخ بقدر زیادتی کوکب باشد اگر کم باشد و اگر بسیار باشد خصوصاً
 که قمر به ترسیع طالع باشد یا در طالع باشد و نظر کند بصاحب طالع آیا

۲۵
 که قمر مقابل طلوع رسد و ناظر باشد بجا طلوع آنرا زیاد باشد و دلیل بر
 برآوردن آنرا ناقص باشد و دلیل بر کمبود آنرا و این وسط است که نظیر
 طلوع عدد طلوع است حکم نیز مخالف حکم است پس نظر کن بصاحب طلوع
 اگر مقبول باشد و گوید تا بر تیر او تیر در وقت باشد زیاد مگر آن شود
 تمام و بدانکه صاحب طلوع بود از استقبال اولیت پس هرگاه صاحب طلوع
 تا بر تیر او مقبول باشد و زیاد باشد طعام کران شود بقدر زیاد تا این
 هرگاه کوب در وقت باشد و صاحب طلوع مقبول بود بگویند ساقط است
 صاحب طلوع ناقص باشد و تا بر تیر او مقبول باشد و ناقص دلیل بر
 برآوردن آن طعام بقدر نقصان این و دختر و حتی بود که هر دو را پس باشند
 یا مقصد باشند بگویند **زبان و صاحب طلوع اولیت در دلالت**
 و اگر کوب و کبرش هر دو باشند نیک است و صاحب طلوع صاحب طلوع برود
 است بر آن اگر در وقت باشد بقدر زیاد و نقصان و اگر صاحب طلوع
 مقبول باشد و او صاحب بیت او زیاد باشند در حد عشر و دلیل بر
 نوبت است اگر متصل شود و صاحب طلوع کوب زیاد و دلیل بر نوبت است
 رزق که مقصد شود و اگر ناقص باشد و در نهم و دهم و دوازدهم باشد

دلیل

دلیل از آن است و از آن شود و زخمی روزی که کوب ناقص متصل شود
 بصاحب طلوع هرگاه صاحب طلوع در موضع جدید باشد پس او دلیل است مگر آنکه
 ساقط باشد و در وقت کوبی باشد پس او را دلیل بود اگر طلوع کی از
 خانه ای نرین باشد پس نظر کن بر زیادت و نقصان ایشان در حساب
 مواضع ایشان از طلوع و بهترین زیادتی است که هرگاه او چرا کم
 کند آنچه باقی بماند فوق شش باشد تا نه و مادون این و ما فوق شش
 هم چنین نیست الا آنکه ما بین نهم تا ستم میانه است اما از نه تا دوازده
 و از یک تا سه پس دلالت کند بر زیاد و حساب میکند و اول مرتبه است
 که شروع میکنند و زیاد و مع ناقص شود خصوصاً قبر برای آنکه غیر است
 و از آنجا نماند نیز قوتی است و استدلال کرده میشود در دلالت ایشان
 پس حفظ کن و نگاهدار و حکم مثال در دخول شهری طلوع سرطان آمد
 و قمر که صاحب طلوع است و روئید نبود پس نظر کردیم با و تا کوبی نایم
 رجوع کردیم بصاحب طلوع پس وقتی که نقصان از او کم داشت را بیشتر
 از شش برج باقی ماند پس نظر کردیم بصاحب بیت او پس باقیم او را
 ناقص داخل در احتراق پس نظر کردیم با اتصال قمر و حال او باقیم

اورا غیر مقبول متصل برج و ولادت کرد و بون قدر در شرف زاید بر
 ثبات سعور اول ماه تا کند و قمر از طالع بعد از آن ولادت برج است
 که متصل است قمر با و زهره را که صاحب بیت اوست و هر دو ناقص اند
 و داخل در احتراق ایشان هر گاه ولادت بزاید کنند و نقصان گیر
 و این بواسطه بسیاری دقایق که در جانشان و هر گاه ثبات کند که
 روز دهم باشد از آن شود طعام ارزانی بسیار و بدانکه ماه ثبات ایشان
 مقرر است که صاحب طالع است پس ولادت کرد بر غلا و ثبات زرا
 که زاید الحباب است و بعد از آن که صاحب طالع است پس ولادت کرد
 بر غلا و ثبات زیرا که از آنکه قابل تدبیر قمر است پس دلیل کرد بر نقصان
 نرخ از آنکه ناقص است و در وقت احتراق و بعد از آن زهره آتیس ولادت
 کند بر ارزانی بواسطه بون او ناقص و نزدیکی با احتراق و خوب آتیس
 نما در صاحب طالع و اتصال او بکوکب زائده و ناقصه و اتصال کوکب
 زائده و ناقصه با و بود کوکب در آقا و حال ایشان تا بیرون روند و
 قبول نمودن بعضی از کوکب مر بعضی را هر گاه کوکبی که متصل بصاحب
 طالع با و متصل است یا صاحب طالع شا بر نباشد ولادت میکند بر

زیادت

زیادت و نقصان نزد اتصال و اگر قابل تدبیر در وقت باشد
 اثر نماید مادام که در وقت باشد تا تحویل کند یا ماه تمام شود پیش
 از آن و اگر زایل باشد و اگر کب که متصل است با و در زند بود
 دلیل است بر انقضای نرخ در زیادت باشد تا منفرد شود یا کوکب
 که در وقت است تحویل کند اگر صاحب طالع با صاحب بیت او متصل
 شود و کوکبی که در وسط السماء بود دلیل کند بر ارتعاع سعور قوی تر
 انگاه بود که هر دو زاید باشند و اگر ناقص باشد اندکی زیاده
 شود و فصل بون سهم در طالع دلیل گر اینست بسیار
 آنچه ز بون صاحب سهم در وقت حضور طالع نرخ افزون شود
 و اگر مقبول باشد بعدی روانی باشد و اگر بخیر
 منسوس باشد کاسد باشد و بون صاحب سهم در ساقط
 دلیل لرزائیت و در و آتی بر کاسی از نظر سعد و بخش بد است
 و دشمنی بد باشد و بون صاحب سهم و خانه و شرف دلیل گر این
 و عزت و اگر در همه طالع باشد ارزانی دلی رعیند ری خداوند
 سهم در برجی را نیز طالع بود آن گران شود و اگر

باشد ان چیز از ان باشد چون اقباب بخوبی نماید بر برج ناقص
از برجی بر جی بسکند بفرم که در که ام برج است و اگر در برج
زاید است آنچه تا که از کوه و منسوب است ان برج است که ان
کرد و اگر در برج ناقص باشد منسوب است ان برج از ان شود
بودن سهم یا صاحب سهم در مدتی حضور طالع دلالت کند بسیار
در خرد و ریال الود میان باشد و در ذایل کم باشد و نظر سهم
بدوستی بجز نباید بود و اگر بدوستی نکند کمتر بود و نظر سهم
خدا بدوستی با دو دلیل یکی ان چیز باشد و اگر بدوستی نکند در اصل نشد
خداوند سهم اگر صاحب بجز نباید بود و اگر باطل باشد کم باشد
خداوند سهم در برج صاحب بجز نباید بود و در برج باطل دلیل
یکی بودن سهم در برجی مستقیم الطوع و اندر حد کوکی سعد فاسته
که نور سعادت کوکب سعد بر ان در جرم نافر بود و جلالت بر ان
برج نسبت داشته باشد بجز نباید بود و اگر در معوج الطوع
باشد و در حد و کوکی بخش فاسته که نور کوکب نمی بد رسیده باشد

ان چیز کم باشد خصوصاً که ان چیز به جلالت بر ان برج نسبت داشته
باشد و اگر نسبت داشته باشد میان بود و باید که در این باب نیکو نظر کند
و استخراج در متجانگانکه دلیل سهم در وقت بود بر جای معوج الطوع آنچه
میان بود و پنجمی که سهمی در وقت بود بر جای مستقیم الطوع و صاحب
سهم در ذایل باشد و معوج الطوع آنچه نیز میان بود قول ابی سعید اجماع
محمد بن عبد الحلی السجری مشتمل است بر هشت جمله جمله اول در معرفت
مواضع استدلال بزادتی اسعار و اختلاط او در طالع قران زحل و
مشتری و نظر در او از چند جهت یکی طالع تحول سال که قران
واقع شده در او یکی مکرر طالع تحول سال که قران واقع شده در او
و دیگر طالع وقت قران و خاصیه دانستن این طالع با احتیاط جمعی
سینمین متعده است و وجه این ظاهر است یکی دیگر طالع دخول شمس است
با برج حمل و یکموضع دیگر برج اشناست از طالع سال قران و از
برج قران و از طالع قران شدت و از طالع ان و از طالع دخول شمس
کواکب علویه و طوابع اجتماعات و استقبالات جمله نایمه در معرفت
ادکثر شناخته میشود باحوال اسعار و کیفیت وان صاحب طالع است

نقص

۲۸ صاحب خانه قمر و قابل پیر صاحب طالع صاحب شرف طالع و ستوبلی
 بر طالع وان کو کبی است که در وقت اقوی از فلک واقع شده باشد و کبی در حساب
 اینها سال است و صاحب جزو اجتماع و استقبال و مواضعی که نشانده
 حال اسعار بملول اول در او آید و مایل او آید و زایل او آید است اما طالع و
 عاشر دلاست میکند بر وقت و زیادتی نرخواه **سابع** و **رابع** دلیل اند بر ثبات
 سمر و کوه دلاست میکند بر انحطاط سیر و تاسع و ناک و دلیل اند بر انحطاط و
 نقصان و حادثی و غایتی و دلیل اند بر زیادتی او آنکه ثانی عشر کمتر است
 و وقت از آن گاه است که دلاست میکند بر کس و مواضع اترافی که است
 بر اتفاق و زیادتی سمر و موضع **موسط** کوا و دلیل نقصان و انحطاط **موسط**
 از آن گاه از طالع دلیل کس است و نقصی از فلک کس صاعده میشود در
 او شمس دلیل زیادتی نرخواه است و نقصی دیگر از او دلیل خطه در **سبع**
مستقیمه دلیل غلاست و **موجود** دلیل رخص و **مخطط**
 بود جمله **ثانی** در معرفت استدلال یا شکل کواکب بر غلا و رخص
 سعو و دلیل دلیل غلاست و رفت و بسبب **پشت** در
 فلک و دلیل رخص و انحطاط بود و بودن کواکب در جانب شمال

غلاست

غلاست و در جنوب دلیل رخص و احتمالی از تحت الشعاع
 دلیل غلاست **ساعات** دلیل رخص و خیرت و قوت نشان
 دلیل غلاست **و پنج** و ضعف ایشان دلیل رخص و نقصان
 زیادتی کواکب در سیر و نور و حساب دلیل زیادتی **ساعت**
 و اتفاق و نقصان **پان** در این احوال دلیل نقصان و رخص و بودن
کواکب در بروج **موجود** و ساقط از او آید و در بسبب دلیل رخص است
 و بودن ایشان در بروج **مستقیمه** در او آید و در شرف دلیل غلاست
 و قبول کواکب بعضی از بعضی دلیل غلاست و **رد** و انکار
 دلیل رخص بود و **الفصل** کواکب خصوصاً کواکب دلیل کوکبی که زیاد
 باشد یا در وقت بود یا بعد دلیل غلاست و **خلاف** این دلیل
 ارزانی است و **وقت** کواکب و مکانات او از سعد دلیل غلا
 خصوصاً در وقت کواکب **ثانی** که بر مزاج نخستین اند دلیل رخص است
 و آنچه بر مزاج سعو دند دلیل غلاست و رفت بر برای بعضی از
 نخستین پس اگر کوکبی که بر مزاج یکی از نخستین باشد در طالع یکی
 طالع بودادی مذکورده واقع شود دلیل ارزانی است و اگر بر مزاج سعو

۳۳
 بر درجه طالع افزایند **مثال** طالع بود **اول** در موضع شمس و **دو** که
 موضع **س** است چون در شب واقع شده بود خواستم که صومعه
 افتاد بدین موضع **س** را از موضع شمس نقصان کردم چندین وقت
دو **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 باقی مانده بود این سال با درجه طالع محقر **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 پس معلوم شد که موضع **س** تمام شد **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 بر درجه و چهل و هفت **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 در کرایه و کرایه **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 کوی بود و صاحب آن وقت شرف بود و محقر بود و در شرف
 ناظر بود بر دشت نمود **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 بود نگاه کن آن صاحب شرف در کدام جهت **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 نا اینه بود **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
چهارم از نگاه **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
دو **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 و بدن **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 نیز **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**

ببینی

بیانش هم سنگ بود **نهم** **ده** **یازده** **بیستم** **سی** **سی و یک** **سی و دو** **سی و سه** **سی و چهار** **سی و پنج** **سی و شش** **سی و هفت** **سی و هشت** **سی و نُه** **سی و ده** **سی و یازده** **سی و بیستم**
 و اگر باطل بود که **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 بود و اگر در برج ناقص بود **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 انصال ایشان **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
یک **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 بدست نمی نگرند وقت برسد و بود که نمود **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 طالع بود بسیار بود **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 یا باطل **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 بخداوند **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
یک **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 کند از برجی **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 آن برج بود که **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 از آن شود **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 حد کوی بعد **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**
 بر آن **یک** **دو** **سه** **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نُه** **ده** **یازده** **بیستم**

و این شرایط هفتاد و پنج سال بود و اگر در زایل بود و موجب طلوع
 و در شد گوئی سخن خود که آن سخن نور خود بوی رسانده بود بر آس
 اندک اگر آنچه نخست نبت داشته باشد و اگر نداشته باشد
 بود اگر اندر وند و بر جای طلوع یا در زایل بر جای تقیم
 طلوع و اگر رسد بود درش مانده آید و اگر اندر بر جی گوئی سخن بود
 گوئی سخن یا شایع گوئی سخن بوی رسیده بود آنچه کمتر بود آنچه بیشتر
 آنچه بیشتر گوئی که گفته ام موضع هر سه در آن گوئی که مستعمل بود اگر
 منافع بود دلیل کند که آنچه اصلاح بود و اگر فاسد بود و گفته اند که اصلاح
 و فساد اول خداوند حد هر سه است و گفته اند که خداوند سهم از فساد
 بری شد و از خوف دور و قوی و سکو حال بود دلیل کند که آنچه نجات
 نرسد و سکو بود و اگر حال خداوند هر سه بر ضد این بود حال آنچه نرسد
 این شد و دلیل تا به کس را الفاه کن بر این سخن که خداوند حد است
 سخن میکند که آنوقت از آنزد و جوهر در موضع است و سخن از زهر که گناه
 و از زاید نگاه بر آن گوئی که دلیل آنچه بود در وقت جماع یا نیست
 که بیش از تحویل سال یا ضول بود و سخن در وجه جماعات و استعجاب

که از بی

که در زایل بود و در وقت طلوع و در وقت طلوع و در وقت طلوع
 بر وجه آنکه کند از زایل و از زاید معلوم بود و نیز گفته اند اگر در وقت
 هر سه در بر جی خویش بود دلیل که ایله آنچه بود و اگر در جوی بود دلیل از زاید
 و اگر که ایله و از زاید در و ایله آنچه خویش که بدان سنی که در طلوع طلوع
 باشی از موضع افاضی هر سه کن و حکم کن که آنچه در وقت طلوع و در وقت طلوع
 و در شرف یا خانه بود آنچه که آن شود و عزیز و اگر زایل بود در زایل کرد
 و چون هر سه بوقت تحویل سال عالم عمل کنی بلکه آنچه اوته و بلهار خانه
 و شرف و حد شده و چه تا شهادت کدام بیشتر بود آن بود دلیل که از زاید
 و هر سه که بود نظر کن هر سه هر سه اگر در در قندی و در جی و در جی
 نظر دلالت کند برای آنچه فاک در مایل بود و در جی وی بود ناظر
 دلالت کند بر تو طه آنچه فاک هر سه با جی از او تا در مایل پسندت
 کند بر کی آنچه فاک هر سه در شرف یا اوج یا در جاهای که او را خطی
 بود دلالت کند بر گناه و اگر در جوی یا بعضی جاهای مردود بر از زاید
 دلالت کند و چنانکه بر از باب حدود و اولاد لایقی است و بوی
 هر سه در وسط آسمان دلیل کند بر گناه پس افعال هر سه که بود

که از بی

سخت بودن اندر وقت و مایل الوته سال چند بمرور عظیم کند و از عظیم آن
 کوكب كويند اگر آن كوكب در درجه دند باشد عظیم كبرى عطا کند و در درجه
 مایل الوته عظیمه و طعی در مایل الوته عظیمه صغری بدهد عازر فیدل ایلاج و
 که خدا در طالع مملود غیره موصوفه در کار است علی الخصوص در مملود از این
 شرح طول بسیار است و ما در اینجا مختصر کردیم از حقیقت عظیمه ماسند
رساله در رسم اثر ارجح ارجح است
 بنام ایزد بخشنده هر مان و بسیار مر خدا را در و در و در و در و در و در و در
 چند و مر با **تفسیر** چنان گوید که کوشش بر بیان که جمع کردم اندرین مدخل
 اصول از جمیع الاصول اندر صفات اول در بابیت و یکم اندر هر جا
 که باید دید **رسم** دلیل بود که از زود دلیل هر دن آورد و تا سنده و از زود
 دلیل باشد هر دو بر یکدیگر که سهام بسیارند اما آنچه خوشی است
 که از اینجاره نیت باید کنیم اول **رسم تقاضا** که دلیل باشد بر مال و عاقبت
رسم نسیب که دلیل بود بر رای و تدبیر دین و غیره با حق از احوال که سخته
رسم تقاضا بر روز از آفتاب گیرند تا در هر ماه و شب از ماه تا در هر
 چنانکه در جات بعد میان آفتاب و ماه گیرند و بر ولادت اگر روز بود

در جات طالع بقیتم کنند آنچه رسد از بروج طالع می کشند آنجا که رسد
 رسم آنجا بود **رسم شمس** طالع در هر جمل باشد و آفتاب بیت در هر
 وقت سر یا زود و همبران طالع روزی بعد میان شمس و سر بنجاه و پنج در هر
 و در جات طالع را ده وجه در روی افزودیم نصف و پنج در هر سمتی
 در هر جمل که بکنیم و هر درجه نور او پنج درجه از روز امانند تقاضا
 بر اول این روز چندان بود که میان شمس و سر **رسم نسیب** را بر روز از
 گیرند تا آفتاب و شب از آفتاب گیرند تا با ماه و بر طالع هر که اگر
 که معرفت و بدو از زود خانه تعلق دارد و یاد کنیم تا وقت که
 در روز خانمان پس این کی از دلایل بود بدان عرض کردیم که طالع
رسم مال بر روز و شب از خانه جدا و در دویم بگیرند و چنانچه در
 طالع هر که **رسم تقاضا** بر روز از آفتاب گیرند تا کوهان و شب از
 کیوان گیرند تا آفتاب **رسم تقاضا** بر روز از آفتاب گیرند تا با ماه و شب از ماه
 گیرند تا با ماه و بر طالع از هر **رسم تقاضا** بر روز و شب از خدا و خانه
 نیم بگیرند و چنانچه در طالع از هر **رسم تقاضا** بر روز و شب از خدا و خانه
 نشتم گیرند و چنانچه در طالع از هر **رسم تقاضا** بر روز و شب از خدا و خانه

در هر جمل که بکنیم و هر درجه نور او پنج درجه از روز امانند تقاضا
 بر اول این روز چندان بود که میان شمس و سر **رسم نسیب** را بر روز از
 گیرند تا آفتاب و شب از آفتاب گیرند تا با ماه و بر طالع هر که اگر
 که معرفت و بدو از زود خانه تعلق دارد و یاد کنیم تا وقت که
 در روز خانمان پس این کی از دلایل بود بدان عرض کردیم که طالع
رسم مال بر روز و شب از خانه جدا و در دویم بگیرند و چنانچه در
 طالع هر که **رسم تقاضا** بر روز از آفتاب گیرند تا کوهان و شب از
 کیوان گیرند تا آفتاب **رسم تقاضا** بر روز از آفتاب گیرند تا با ماه و شب از ماه
 گیرند تا با ماه و بر طالع از هر **رسم تقاضا** بر روز و شب از خدا و خانه
 نیم بگیرند و چنانچه در طالع از هر **رسم تقاضا** بر روز و شب از خدا و خانه
 نشتم گیرند و چنانچه در طالع از هر **رسم تقاضا** بر روز و شب از خدا و خانه

سهم البردگان
 بروز شب از درجه طالع تا درجه سرخ بگذرد و بر طالع غیر آن
 سهم الا سیروز از درجه خداوند نوبت تا درجه خداوند نوبت بر طالع غیر آن
 سهم الزمانت بروز از درجه زحل تا درجه سرخ بگذرد و شب مخالف آن بر طالع غیر آن
 سهم السرخ بروز شب از درجه زحل تا درجه زهره بگذرد و بر طالع غیر آن
 ایبارن بودن زن بروز شب از درجه قمر تا درجه زهره بگذرد و بر طالع غیر آن
 سهم الحوت بروز از درجه سرخ تا درجه مشتری بگذرد و شب معکوس آن بر طالع غیر آن
 سهم الحوت بروز از درجه زحل تا درجه سرخ بگذرد و شب معکوس آن بر طالع غیر آن
 سهم الزمانت بروز شب از درجه قمر تا درجه عطارد بگذرد و بر طالع غیر آن
 سهم السرخ بروز شب از درجه زحل تا درجه عطارد تا درجه قمر بگذرد و بر طالع غیر آن
 سهم الحوت بروز شب از درجه زحل تا درجه قمر تا درجه سرخ بگذرد و بر طالع غیر آن
 و غیره روزی بروز از درجه قمر تا درجه زهره بگذرد و شب مخالف آن بر طالع غیر آن
 سهم دیگر در هر روز که نوشته شود چون سه صبا کت صحت خوبیم رنای
 مکر شود چون خوف و سهم شهرت دوازده خانه اختصارا سه یا چهار یا
 توکل مال و تجویلهای روز ششم و روز دهم و بیست و یکم که نوشته شود
 آنچه از همه سعی بجز نعمت تجارت سعی دیگر است اما لطیف کس از جمله نوشته است
 و تا در کتب

و اما دیگران پس از افراط کردند و اندر مولد تا آنچه او بیشتر یا کرده است و آنکه
 بر آن جزو فراید و از بجا میسوزد که اندر بکار برده و آنکه استغفار
 انکو کتب بسیار آنچه نوعی دیگر است که بنام سهم الزمانت سهم لغت و در کتب
 بروز از درجه سهم اتحاد تا درجه سهم لغت و شب مخالف آن بر طالع غیر آن
 سهم عطارد سهم دروشی و چهار که بروز از درجه سهم لغت تا درجه سهم اتحاد
 و شب مخالف آن بر طالع غیر آن سهم الزمانت بروز شب از درجه سهم اتحاد
 تا درجه سهم لغت و از قرآن و عطارد سهم الزمانت بروز شب از درجه سهم اتحاد
 بگذرد و قرآن و عطارد سهم الزمانت بروز شب از درجه سهم اتحاد تا درجه سهم لغت
 قرآن و بر طالع غیر آن سهم الزمانت بروز شب از درجه سهم اتحاد تا درجه سهم لغت
 تا از معکوسند و شب مخالف آن بر طالع غیر آن سهم الزمانت بروز شب از درجه سهم اتحاد
 بقا و چیزی و خداوند طالع بروز از درجه سهم اتحاد تا درجه سهم لغت
 و شب معکوس آن بر طالع غیر آن سهم الزمانت بروز شب از درجه سهم اتحاد
 عطارد تا درجه عطارد تا درجه سرخ و شب مخالف آن بر طالع غیر آن سهم الزمانت
 سهم الزمانت اول سهم المال بروز شب از درجه خداوند

دویم که در زمانه دویم در بطالع میخیزند **دومیم** **افزون** روز و شب از روز
 زحل تا درجه عطارد دیگر در بطالع میخیزند **سومیم** **مهری** باشد روز از روز
 عطارد تا درجه کسره دیگر در شب مخالف آن در بطالع میخیزند **چهارم** **مهری**
 از ششم است سهم اخوت بر روز و شب از درجه زحل تا شری که در بطالع میخیزند
پنجم در امدان بر روز از درجه عطارد تا زحل که در بطالع میخیزند **ششم** **مهری** **مهری**
 و حواهر آن بر روز در شب تا درجه خانه دوم و شب مخالف آن در بطالع میخیزند
خانه چهارم **مهری** است سهم اول **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری**
 و شب مخالف آن در بطالع میخیزند **دومیم** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری**
 تا درجه شری که در شب مخالف آن در بطالع میخیزند **سومیم** **مهری** **مهری** **مهری**
 خانه آفتاب که در زمانه درجه زحل و شب معکوس در بطالع میخیزند و چهارم **مهری** **مهری**
 و این سهم است بر روز از درجه زحل تا شری که در شب مخالف او در بطالع
 میخیزند **سومیم** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری**
 مخالف آن در بطالع میخیزند **چهارم** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری**
 تا درجه شری که در شب مخالف آن در بطالع میخیزند **دومیم** **مهری** **مهری** **مهری**
است بر روز و شب از درجه زحل تا درجه زحل که در بطالع میخیزند

مضمون **سومیم** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری**
 بر روز و شب از درجه خانه استحقاق اجتماع که در بطالع
 میخیزند **سومیم** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری**
 بر روز و شب از درجه زحل تا درجه عطارد که در بطالع میخیزند **چهارم** **مهری** **مهری**
سومیم **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری**
 مخالف آن در بطالع میخیزند **دومیم** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری**
 بر روز و شب از درجه شری که در شب مخالف آن در بطالع میخیزند **سومیم** **مهری** **مهری**
 از درجه شری تا شری که در شب مخالف آن در بطالع میخیزند **چهارم** **مهری** **مهری** **مهری**
 قسرها نیزه بر که در شب مخالف آن در بطالع میخیزند **پنجم** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری**
 از درجه زحل تا درجه خانه قسرها درجه و شب مخالف آن در بطالع میخیزند
خانه ششم **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری**
 و سهم معلی و امراض از کفار بر کس حکیم بر روز از درجه زحل تا درجه شری که در
 شب مخالف آن در بطالع میخیزند **سومیم** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری**
 عطارد تا شری که در شب مخالف آن در بطالع میخیزند **دومیم** **مهری** **مهری** **مهری** **مهری**
 ششم تا درجه خانه ششم که در شب مخالف آن در بطالع میخیزند **سومیم** **مهری** **مهری** **مهری**
 بر روز و شب از درجه عطارد تا شری که در شب مخالف آن در بطالع میخیزند **چهارم** **مهری** **مهری**

۴۴ **از درجه ششم تا نهم** لغزانه خورشید بر دوش از درجه خداوند نهم
 بگیرند تا درجه خانه نهم و بر طالع نینهند **هشتم** بهتر اند از آب روز
 از درجه زحل تا درجه هجدهم و بر طالع آن در طالع نینهند
نهم پارسانه و دروغ آفتابی بر روز از درجه سمرنا عطا کرد و بر طالع مخالف
 آن و بر طالع سطل کنند **دهم** خرد مع اندیشیدن بر روز از درجه خورشید
 بگیرند و بر طالع آن در طالع نینهند **یازدهم** دانش علم در دیار
 و علم روز از درجه زحل تا درجه ششم بگیرند و بر طالع آن **دوازدهم**
 در تها و در نهایت غیر با مردمان و بر طالع روز از درجه ششم
 مشتری بگیرند و بر طالع او در طالع نینهند **سیزدهم** که خرد و علم
 با باطل بر دوش از درجه عطارد تا درجه خورشید بگیرند و بر طالع نینهند **چهاردهم**
از درجه دوازدهم تا نهم شرف مولود آنکه اندر او کمان برند
 که بر دست تازند درجه خداوند نوبت خداوند درجه شرف بگیرند و بر طالع مخالف
 در بر طالع نینهند **پنجم** ملک و سلطان بر روز از درجه مریخ تا درجه ششم
 و بر طالع آن در بر طالع نینهند **ششم** تدبیرگران و وزیران و کسان
 بر روز از درجه عطارد تا درجه مریخ بگیرند و بر طالع آن در بر طالع نینهند

و بر طالع آن در بر طالع نینهند
 و بر طالع آن در بر طالع نینهند
 و بر طالع آن در بر طالع نینهند

لم سلطان

هفتم سلطان و غلبه و ظفر بر اعدا بر روز از درجه ششم تا درجه خورشید
 و بر طالع آن در بر طالع نینهند **هشتم** ناکاه بد و طمان رسد بر روز
 از درجه زحل تا درجه هجدهم و بر طالع آن در بر طالع نینهند
نهم بار خدا ایان و میان مردمان و خداوندان جاه بر روز
 از درجه زحل تا درجه ششم بگیرند و بر طالع نینهند **دهم** و سپهسالار
 و شرط بر روز از درجه مریخ تا درجه زحل بگیرند و بر طالع آن در طالع
 نینهند **یازدهم** سلطان مولود که بگیرند بر روز و بر طالع آن در درجه زحل
 در درجه ششم بگیرند و بر طالع آن در بر طالع نینهند **دوازدهم** بار کمان
 و خرد و خردت بر روز از درجه عطارد تا درجه زحل بگیرند و بر طالع مخالف
 آن در بر طالع نینهند **سیزدهم** تجار و ثقل عمل با بیان را بر روز از درجه
 هجدهم بگیرند تا درجه هجدهم و بر طالع آن در بر طالع نینهند
چهاردهم کاروان و ثقل که از روی چاره بنت بر روز از درجه ششم تا درجه
 مشتری بگیرند و بر طالع آن در بر طالع نینهند **پنجم** مادر روز از درجه
 زحل تا درجه خورشید بگیرند و بر طالع آن در بر طالع نینهند **ششم** الام
 بطریق دیگر بر روز از درجه ششم تا مشتری بگیرند و بر طالع آن در بر طالع نینهند

۴۵ اندر و از ده **هستم** شرف بروز از درجه هم تعادلت تا درجه
 هجدهم لغت بگیرند و شب مخالف آن در بطالع بگیرند **هستم** هر دو
 که دوست دارند یا دشمنی هم بازگانه بروز از درجه هم لغت بگیرند
 هجدهم تعادلت شب مخالف آن در بطالع بگیرند **هستم** شرف باطن
 میان مردمان و غیره و بدنامی اندر حاکمها بروز از درجه هم تعادلت
 تا درجه شش بگیرند و شب مخالف آن در بطالع بگیرند **هستم** اینجا
 و معاصی باطن بروز از درجه هم تعادلت تا درجه شش و شب مخالف آن
 در بطالع بگیرند **هستم** از روزها و بعضی جهان و موضع درجات او
 بروز از درجه هم تعادلت تا درجه هم لغت بگیرند و شب مخالف او در بطالع
 افزیند **هستم** ایدر بروز از درجه زحل تا زهره بگیرند و شب مخالف آن
 در بطالع بگیرند **هستم** در کسالت و صدق و ابرار و در بدو بروز
 از درجه هم تعادلت بگیرند و در بطالع بگیرند **هستم** ظهر از بروز
 و شب از درجه هم لغت بگیرند در هر عطار بگیرند و در بطالع بگیرند
هستم فراخی و سگی اندر خانه بروز و شب از درجه هم تعادلت
 بگیرند و در بطالع بگیرند **هستم** خری و در ذاتی بروز از درجه هم تعادلت

تا درجه

تا درجه شش بگیرند و شب مخالف آن در بطالع بگیرند **هستم** سوره
 و پسندیده بروز از درجه هم شرف تا زهره بگیرند و شب مخالف آن در بطالع
 بگیرند **هستم** در روز **هستم** اندر وی **هستم** دشمنان الا عدل با سبکیا
 بروز از درجه زحل تا درجه شرف بگیرند و در بطالع بگیرند **هستم** شبان
 الا عدل همس را بروز و شب از درجه هم تعادلت و در روز **هستم** تا درجه
 در روز **هستم** بگیرند و در بطالع بگیرند **هستم** تعادلت در بکشی بروز
 از درجه هم لغت بگیرند **هستم** تعادلت بگیرند و در بطالع بگیرند و آن
 باشد **هستم** از آن **هستم** بفر روزها **هستم** بروز
 تا شب از درجه هم شرف تا زهره بگیرند و در بطالع بگیرند **هستم** هلال بروز
 و شب از درجه هم تعادلت بگیرند **هستم** در هر سر در بطالع بگیرند **هستم**
 لا عیان بروز از درجه هم تعادلت تا درجه شرف بگیرند و شب مخالف
 آن در بطالع بگیرند **هستم** سوری و جماعت بروز از درجه هم تعادلت
 قسیر بگیرند و شب مخالف آن در بطالع بگیرند **هستم** در کسالت
 در کسالت بروز از درجه هم تعادلت تا درجه شرف بگیرند و شب مخالف
 آن در بطالع بگیرند **هستم** مکر و حیل و فریب بروز از درجه هم تعادلت

مسم لغب بکیرت و شب مخالف آن در بطالع غیرتند **مسم** حجت حاکمی
 بروز و شب از درجه زحل تا درجه برج بکیرت و از درجه عطارد در بطالع غیرتند
مسم لغت در شب است افتادن حاجت از کعبه مهران و بروز و شب از
 برج تا درجه خانه مسم بکیرت و در بطالع غیرتند **مسم** است همان صورت
 حاجت با بسیار **مسم** بروز و شب از درجه مسم و وقتی تا درجه عطارد
 بکیرت و در بطالع غیرتند **مسم** مکه فات بروز از درجه برج تا درجه مسم بکیرت
 و شب برعکس آن در بطالع غیرتند **مسم** عمل حق و کما حق بروز از درجه عطارد
 تا درجه برج بکیرت و شب برعکس آن در بطالع غیرتند **مسم** و این **مسم**
مسم است که **مسم** که مخالف اقتدا ازین سه صورت از آن که در
 کونته شود چون حال پیش آمد چون مسم بدان هرگاه که زهر سخت است
 دیزر و در شانه آفتاب و این مسم بروز از درجه مسم تا درجه مسم بکیرت و شب
 مخالف آن از درجه مسم که شب است در بطالع غیرتند و چون مسم
 و بنا بدان که چون آفتاب باشد و این مسم از اول مسم بکیرت تا درجه مسم
 و شب برعکس و در بطالع آخرتند و اگر آفتاب بخانه زهر باشد در آفتاب
 تا زحل که در شب مخالف آن در بطالع غیرتند و خواهی زهر که در شب

فنا در مسم کجا افتادن سخت بسیار است و این جدول او پیدا آید
 و از آن است که هشتم کجا باشد مدت که تا بروز و شب کجا باشد و کجا
 چون نتوان دسترس شمس در شمس فایده نمود و کجا در زحل کار و در این مسم
 دیگر است این شکل و سهام حضرت پس بروز در آن فایده که نداری که نهایت
 سهام است که بخوبی سال عالم بکار برنده از هر دسترس عمل جهان نامزد کردن
 آمدن الطمان است که با قطع و استقبال بکار دارند و دسترس عمل هوا
 و زخار است که شلما و الهام که کیمی سخنی دیگر کوید یا رسم که کجا با کجا
 است و توفیق **مسم** که در جدول **مسم** در استکفای بروز و شب از درجه
 وسط آفتاب شمس متری تا درجه وسط آفتاب بخوبی بکیرت و در بطالع غیرتند
مسم استکفای در استکفای بطریق دیگر بروز و شب از درجه طالع خیران و
 طالع غیرتند **مسم** احکوب الا اول از درجه شمس تا درجه مسم
 بکیرت و در بطالع غیرتند **مسم** الا اول بطریق دیگر از درجه مسم
 و خانه عمل تا درجه خانه مسم و در بطالع غیرتند **مسم** الا اول بطریق دیگر بروز
 از درجه مسم تا درجه مسم بکیرت و در بطالع غیرتند **مسم** بروز
 از درجه زحل تا درجه مسم و در بطالع غیرتند **مسم** استکفای

۷۷ بر روز دوش در هر قسم اعطار دیگر کند در طالع افزیند **سوم** نظر بکند
 و شب از درجه شش تا درجه پنج بگیرند در طالع افزیند **سوم** بر روزی بود
 از درجه شش تا درجه ششتری بگیرند و شب مخالف آن در طالع
 افزیند **سوم** قرآن بخوان بر روز دوش از درجه طالع سال قرآن تا درجه
 قرآن که در طالع افزیند **سوم** الارض بر روز دوش از درجه طالع طبر
 شتری بگیرند و بر طالع نقریند **سوم** الما بر روز دوش از درجه شش
 زهره بگیرند و بر طالع نقریند **سوم** الما بر روز دوش از درجه طالع تا درجه
 حد اذن خانه عطار دیگر کند در طالع نقریند **سوم** البرق بر روز از درجه
 شش بگیرند و شب مخالف آن در طالع نقریند **سوم** انار
 بر روز دوش از درجه شش تا درجه پنج بگیرند در طالع افزیند **سوم**
 بلخ بر روز از درجه پنج تا درجه زحل بگیرند و بر طالع نقریند **سوم** لطر
 و ضا لطریی جمع بر روز از درجه شش تا درجه زهره بگیرند و شب مخالف آن
 در طالع نقریند **سوم** الرود ما بر روز از درجه عطار تا درجه زحل بگیرند
 و شب مخالف آن در طالع نقریند **سوم** اشک بر روز از درجه خاب
 در زحل تا درجه وقت بر آمدن قمر بگیرند و بر طالع نقریند **سوم** لطر
 افزیند

در طالع نقریند
 از درجه طالع قرآن
 تا درجه شش

بمجان

همچنان حرکت از در و کندم بر روز از درجه شش تا شتری بگیرند و شب مخالف
 آن در بر طالع نقریند **سوم** لطر و الما بر روز از درجه شش تا درجه
 شتری بگیرند و شب مخالف آن در طالع نقریند **سوم** الارض
 و اجماد بر سر بر روز از درجه شتری تا زهره بگیرند و شب مخالف آن در طالع
 نقریند **سوم** الکرفحک و اللذره از درجه شتری تا درجه زحل بگیرند
 و شب مخالف آن در طالع نقریند **سوم** الماشک بر روز از درجه
 زهره تا عطار بگیرند و شب مخالف آن در طالع نقریند **سوم** الکریس
 و سسم الاهی و العکس بر روز از درجه پنج تا زحل بگیرند و شب مخالف آن
 در طالع نقریند **سوم** الباقلی و پانز بر روز از درجه زحل تا درجه پنج
 بگیرند و شب مخالف آن در طالع نقریند **سوم** اکھن بر روز از درجه
 تا درجه آفتاب بگیرند و شب مخالف آن در طالع نقریند **سوم**
 الکنجد و الاکور بر روز از درجه زحل تا زهره بگیرند و شب مخالف آن در طالع
 نقریند **سوم** الالبیس بر روز از درجه شش تا درجه شش بگیرند و
 بعکس آن **سوم** اللیس و اللجن بر روز از درجه پنج تا درجه شش بگیرند
 و شب مخالف آن در طالع نقریند **سوم** الجورد و الکنال بر روز

از درجه پنج تا درجه نهم که در خلاف آن در طالع نهند **سوم**
 از ستون و درسم رانی در درجه نهم از درجه چهار تا درجه نهم که در
 شب مخالف آن در طالع نهند **سوم** ایشین و هم در دوازده
 مسلسل نوزاد در روز از درجه نهم در درجه نهم که در مخالف آن
 و بر طالع نهند **سوم** اکثره و بطبع بود از درجه نهم تا چهار که در
 شب مخالف آن در طالع نهند **سوم** اقطار بود از درجه چهار تا
 نهمه که در شب مخالف آن در طالع نهند **سوم** المانع بود از
 درجه نهم تا درجه چهار که در شب مخالف آن در طالع نهند **سوم**
 اکلاده بود از درجه نهم تا نهمه که در شب مخالف آن در طالع نهند
سوم موقوفه بود از درجه چهار تا نهم که در شب مخالف آن در
 طالع نهند **سوم** تیرا بود از درجه پنج تا درجه نهم که در شب
 آن در درجه طالع نهند **سوم** اهنبر بود از درجه هفده تا درجه نهم که در
 تا درجه نهم شب برعکس **سوم** بودن حاجت بود شب از درجه
 خداوند است مادر در خداوند طالع و از درجه نهم طالع نهند **سوم**
 وقت حاجت بود از درجه خداوند است مادر در خداوند طالع نهند **سوم**

بعلی

بعکس آن در طالع نهند **سوم** اکثره بود از درجه نهم تا درجه نهم
 بود از درجه خداوند طالع تا درجه نهم اوقات بر که در طالع
 نهند **سوم** ارای سنده بود از درجه نهم تا درجه نهم که در
 و از چهار در طالع نهند **سوم** المولوی بود از درجه نهم تا درجه
 زحل بر که در و از درجه نهم و طالع نهند **سوم** نمانوی بود از درجه
 از درجه نهم تا درجه نهم **سوم** که در طالع نهند **سوم** وقت اکتفا
 و مدت عمل او در هم باقی کار روز و شب از درجه نهم تا درجه نهم که در
 و بر طالع نهند **سوم** وقت عمل او کار روز و شب از درجه نهم تا درجه نهم
 بر که در و از درجه نهم **سوم** وقت ترک او با روز از خداوند
 صاحب در درجه نهم اوقات بر که در و از درجه نهم تا درجه نهم که در
 و غایت تا بر که در و از درجه نهم تا درجه نهم که در طالع نهند
سوم چندی که شده بود از درجه نهم تا درجه نهم که در و از
 طالع نهند **سوم** اکثره بود از درجه نهم تا درجه نهم که در
 بر که در و بر طالع نهند **سوم** اوقات از درجه نهم تا درجه نهم که در
 و از درجه نهم تا درجه نهم **سوم** کشتن بیشتر بود از درجه نهم تا درجه نهم

۴۹
 پنج یکشنبه و از درجه زحل در هر عطارد در کبریا در طالع نهمین **مهر** قنات
 بروز از درجه زحل در هر عطارد کبریا در طالع مخالف آن در طالع نهمین
مهر یکشنبه بروز دوش از درجه جدا و نه خانه مهم کبریا در هر سه
 و از درجه عطارد نهمین **مهر** المثل از درجه جدا و نه خانه کبریا در هر روز
 دوش و بروز دوش یکسان بود در طالع افزیند **مهر** سلطان بروز
 از درجه شمس در هر قمر کبریا در دوش بر کبریا از درجه نهمین **مهر**
 کتبات و اورا شستاد و پنج باب نهند و این کتبات نهند در کوشه
 در آن که در اما این کوشه بود و طاعت حضرت ازلان شایسته که شایسته
 یکو بدو اما ایند و هم هر دو کس انچه باقی و هر یک سخن از آن
 و عطا در ایند و این در دو ملک و هر یک از این فرست در مان کمال ترند
 و پس ازین در مان است که از اشارت در مان و پس در در در هر جا کدر
 پخته بوده است که رسم نختن بدان سخن را که یکی سلطان بر جای خوشتر
 تا خداوند و در قهای نو بداند که اشارت باینده بود و دوم را از سبزه
 سلطان بروز دوش در طالع نهمین و اگر از ایشان به هر یک است
 دیگرند هم اول هم زحل است و هم دوم تر است در کوشه

اندرین

اندر این دو کبریا کتبات اندان علیهم که چون در این کتبات بسیار است
ضمیمه که در طالع نهمین **مهر** قنات صبح او بسط بود بر مال
 و معارت و او در طالع بری از خوش و سخت شماع بود و صبح او بود
 مولود صحیح المزاج و یکو در غف بود و اگر بر خلاف این بود صحیف المزاج بود
 و اگر سخت شماع بود در سلطان عین پنج چند و اگر بعدی بوی ناظر بود با صاحب
 او مستقیم بود تو انکه در خوش زنده گانه بود **خانه** و **دوم** اگر معود بود بسیار
 در پنج برت آید و از اموال سلطان در زنی مند بود و اگر هیچ کس از غده
 و سخن بوی ناظر بود قوت او را روز بروز بدت آید و اگر خوش بود در طالع
 و در حال حیرت المعیت بود **خانه** **سیم** اگر معود بود معادت خوش نداشتند
 و اگر با صاحب هم صاحب دو روز هم بود بهر جس زندان بود و اگر
 سخن با هم در شایسته بود خوش تر سیله او هلاک شوند و اگر با این هم
 صاحب هم سخت شماع بود مولود را برادر و خواهر نبود و اگر **خانه** **چهارم** بود
 اگر معود بود و صاحب او معود بود دلیل گرفت بود و در زنت خوش میوز
 نزدیک مادر و بر معادت حال آن و اگر خوش بود در برت بیاید حال
 مادر پدر بود و اگر **خانه** **پنجم** بود معود بود حال فرزندان نکو بود و از خلا

۵۱ روزی نهد بود و اگر نخوس بود فرزند الف او بتا نهند و اگر **خاموش** بود حال بود
 بد بود و اگر کس نظری دارد او را به بندگی گیرند و اگر بعدی ندین سخن نظری داشته
 باشد از بزرگ بجات باشد و اگر صاحب سادس رابع بود تربت باشد و اگر
و اگر در خانه ششم نوزج او بگو بود در زمان کند به نام بود میان خلق و خلوت
 بسیار کند و اگر سخت اشباع باشد و همس یا همیش مولود اشباع بهانه
 کند **و اگر در ششم** محمود بود و صاحبش محمود بود و زوز و قبول از بوارش و اطلاق
 این و اگر نخوس بود کار تا کند که در آن هم حرکت بود و اگر در طالع
 رابع بود یا نخوس سر تربت نیاید و در محمود صاحبش نرسد بسیار کند
و اگر در خانه ششم اگر همس در آن خانه بود صاحبش نرسد بسیار کند و اگر
 طالع در ششم بود مری کند هر که بوجهل رسد و تبین و با و ربع بود و اگر نخوس
 بود عمر در تربت و کماله که مانده و بدین بود **و اگر در ششم** محمود بود زمین
 بلانم در کار سلاطین بود و معاش اولد و بخت بود و اگر نخوس بود پریش و
 سخت بود و چند آنکه باشد عمر او را **و اگر در خانه ششم** و اگر محمود بود عزیز
 و کرام بود بزرگت در کسان و مردمان بگو بخت بود و اگر نخوس بود
 بود پیش در کسان و بد حال بود **و اگر در خانه ششم** و صاحب او نخوس بود

۲۰

بخت بود و اگر صاحب طالع رابع بود مولود و غیر نماید و اگر صاحب طالع
 هشتم نخوس بود یا صاحب چهارم بود و خویش را بکند و اگر نخوس نرسد
 خویش را با هم بکند و اگر بعبار ریاضه نخوس بود خویش را بدین
در نهم دلیل برین بخت و تربت است و اگر هم نسیب در طالع
 محمود بود مولود خوبی دین و با بود و مردم او را استیانتند و اگر هم محمود بود
 صاحب او نخوس بود بگو خدمت بود بخت با طالع بود و اگر هم نسیب
 نخوس بود و صاحب او محمود بخت مولود بهتر از ظاهر بود و اگر هم نسیب
 در آن بود و بگو کمال صاحب در ربع ثابت مولود ثابت بود و درین در
 که در او را در اسب ناکت بود و اگر صاحب او هم نسیب رابع بود در درین
 اشغال کند و هم نسیب نسیب اگر در طالع بود محمود و خوبی بود مولود خوبی دین در آن
 و صاحب خاطر بود و اگر هم نسیب **و اگر در خانه ششم** محمود بود پاکت در ربع تربت
 او تربت ابدال بود **و اگر در خانه ششم** ظاهر لکبر و با بر و بخت بود در کار
 دین و دنیا و اگر نخوس بود او مستحقا اخذ در دین حلال بدین ادره کم نیاید
و اگر در خانه ششم مشکه طالع بود و بخت است و بخت است از آن کند
و اگر در خانه ششم محمود بود از فرزندان باشند و با بر و محرم بود در تربت

و نهایی که دارد و اگر نخوس بود عقدهت فرزندان او بود **اگر در خانه ششم**
مانند دریم بود و اگر سود بود و اگر نخوس بود بود **اگر در خانه ششم** ز نایب
دار دارد اگر سود بود و اگر نخوس بود زنان به عقدا در خلاف نمب او
و اگر در خانه ششم بود مولود خوشک بود در کار کت و پوسته هله که کند
و غیرت اندیشه و ضم به عاقبت و توفیق و هیچ و جلت و هیچ ضریب **و اگر**
در خانه ششم و در حجب او سود بود و قبول بود بر کسر از صغر بود و زیاد بود
بردی پوشیده باشد و زیاد بود و اگر نخوس بود به عقدا بود **اگر در خانه ششم**
نزدیک ملاطفت و در باب صلاح فرمال و حقیقی به در جهت بین و علم و اگر نخوس
بود چنانکه از نمب و دین **اگر در خانه ششم** هر چند عمر او از اذیت بود و عقدا بود
درست تر شود و اگر سود بود و غیره یکی با به در دین و نمب **اگر در خانه ششم**
و سود بود مقلین بود و او مولود را از باره بین از نمب علی بود و اگر نخوس بود
مولود به عقدا بود و اگر برسم لغیب کج نخوس بود این مولود درای
غیب نقیب کند و قسسه ای که در و خاصه که کج با هم در رسم در رسم شد
و اگر شتری سود بود و خاصه طبله و در دی نقیب نمب نشود و اگر سود بود
برسم لغیب عطار بود مولود نمب **دارد در هر حال**

باز

باید انجمن سازد و اگر برسم لغیب در ششم بود در هر حال نخوس بود
نخوس او را برای نمب و عقدا باشد **در خانه ششم** و اگر در طالع
در صالح دعا بود و فوج مال بود مولود بگو مال بود و هرگز نبی است و در شش
نشود هر چند براد براید حال مال او بهتر شود و اگر نخوس بود بر خلاف این بود
و اگر در خانه ششم و سود بود در خصوصیات از ذوات فواید **و اگر در خانه ششم** مولود در کسالت
فویاید و اگر در چهارم بود از جهت ضایع و عقدا و آبا و اجداد و اگر در خانه
در ششم بود فواید و حکم راجح است المال باشد و اگر در خانه ششم بود
از جوانان ضایع مال باشد و اگر در خانه ششم بود از به ابا و عقدا بود و اگر در خانه
از به ابا بنده و سنور و معالجه ضایع باشد و اگر در خانه ششم بود در کسالت
و اقارب و مثال این و اگر در **در ششم** بود از به ابا کس بعضی بیل ایوان
بشود و در هر عمر در شش شود و حال بی بود و اگر در خانه **در ششم** بود در
دکستان یا با بود و اگر در خانه **در ششم** از جهت دشمنان مولود بر مال از به
در ششم اگر در طالع بود مولود بهترین و خاصترین خود هر آن و با در آن
جایش بود و اگر در چهارم یا ششم یا کسم بود معروف آن باشند و با در خانه
در ششم در از عمر نباشد که خانه در ششم و ششم است و خواصه که در ششم

در وقت چهارم بود و اگر در چهارم بود مولود با خوشی و شگفتی کند و اگر در
 پنجم یا ششم در اول بوج چهارم بود بهترین برادران و خواهران بود و چون
 در خانه بود در میان یکی برادران و خواهران بود و چون در آخر بوج بود بهترین
 برادران و خواهران بود و در سیم الاخت اگر در خانه یا در سیم یا پنجم یا ششم بود
 دلیل بر هفت بود میان مولود برادران و خواهران بود اگر در سیم یا پنجم بود
 خوشان مولود در نظر کسی است و اگر مولود بود غیر بند در نظر و اگر هم الاخت
 در سیم بود برادران مولود در خانه باشد و اگر در سیم بود خوشان مولود
 در نظر زن که کند زیرا که خانه پنجم و ششم است و اگر در خانه پنجم بود
 مولود در خوشان بسیار باشد و برادران از وی کمتر هستند و اگر در خانه
 هشتم یا نهم خوشان مولود و مولود و چند بودند و عمل او باشند و اگر هم الاخت
 در سیم بود و خوشکمال بود و صاحب ادعوی بود و در طالع نهادن دارد
 خوشان مولود و میراث او بخورد و میراث مولود برایشان رسد و اگر خوش
 بود خوشان مولود و میراث آن باشد که ششم و ششم است و اگر هم الاخت
 در ششم محسوس بود در خوشان او خوشتر است که صفت کار می کند و خوشان
 نهند و اگر در سیم مولود بود و طالع مولود خوشکمال باشد و نهادن دارد

بطلان خوشان

بطلان خوشان او علی بنسندید که کند برگاه سلطان چون غازی و خوارزمشاه و آل آن
نورالایام سیم پدر اگر مولود بود دلیل صحت بر بود و اگر ستموار از این است
 او را بود پدر مولود در نک است و اگر صاحب چهارم در وقت بود پدرش در خوشان
 و نیز کوزاری بود و در سیم الا با اگر در طالع صحت بود پدر مولود در اجای علی بود
 زیرا که طالع سیم چهارم است و در خانه دوم پدر از او سال بسیار بود و در خانه
 سیم بود پدر مولود در این پنج رسید زیرا که سیم و در در سیم چهارم است و در زمان کسب
 افتد در خانه پنجم و ششم در ارزی عمر پدر مولود بود و چند آنکه شکر خورد اند و صاحب کسب
 طالع بدین دلالت کند و اگر در خانه ششم بود دلیل بر فقر و سخت در خوشان بر آن
 و بودن پدر از سیم علم بود زیرا که ششم و سیم چهارم است و بودن مولود
 عمر در روز بود در خانه پنجم و ششم پس آن بود که پدر مولود کوه نامه عمر بود و مولود
 از وی بهره زیارت بهره نمود و اما در بعضی بر معروف نهند و در خانه پنجم یا ششم
 و در خانه یازدهم بود پدر مولود کوه نامه عمر بود زیرا که یازدهم سیم چهارم است
 و اگر در روز ششم پدر مولود در نظر کسی کند **مسلّم** در طالع مولود
 مولود شگفته بود و در خانه از این بران دارد و اگر در خانه دوم بود اما از مولود
 در روز ششم بود تا فرزند فرزند این چند و از مال بهره باند و اگر در خانه پنجم بود

مادر مولود بیمار در او بود اما در آن روز بود و اگر در خانه چهارم بود و او بود و اگر بود
 شوهر دیگر کند بجز آن شوهری و اگر خانه پنجم بود و مادر مولود که آن چهارم شد و اگر در خانه
 مادر مولود در روضه بود و دیده و اگر در چشم مولود دیده که از آفتاب او را نظر باشد و اگر
 کلوک و ملاطین آید و شده داشته باشد و اگر حجب دی و حجب آفتاب بود و در فرزند
 در حضرت مادر پدر بود و اگر در خانه ششم بود و معروف و در آن روز بود **معلم** اگر
 طالع بود مولود و غایت فرزند دوست دارد و در فرزند نازد و کند بود و اگر فرزند بود
 فرزند او در غربت بود و اگر در حجاب طالع بود است قوی بود
 فرزندان او در این و در مع بود زیرا که خانه طالع نهم است و اگر محسوس بود
 بر عقده باشد و اگر در خانه دهم بود فرزند او در درگاه ملک باشد و در طالع نهم
 در آن نیز که دهم طالع نهم و چشم است و اگر چشم مولود بود در آن نیز که در آن
 رسد و اگر محسوس بود آن نیز که در آن رسد و مال باشد و اگر در چشم
 اول او از تمام و حجاب و عقاب بر منافعی باشد و اگر در چهارم بود فرزند
 مولود بسیار دشمن باشد و تمام اجداد باشند با نام انومان و اگر حجاب بود
 بود میراث اجداد در ایشان رسد و اگر محسوس بود ملا در پنج و یک است و اگر
 در خانه پنجم بود

و اگر در خانه ششم بود و صاحب او بود
 نوی ناظر در آن شخص مایه مولود در فرزندان باشد که از علم و منافع و مستور آن کند
 کند و یا از طمان پسینان بود که طیب بود و معالجت بهار کند و اگر در خانه ششم
 بود مولود در فرزندان باشد که با وی حضرت کنند و مولود در آن
 کند که نیز یک او چون فرزند لاده باشد و اگر محسوس بود یا فرزند
 خویش فرزند یا با فرزند آن خویش کند و اگر در خانه ششم بود
 میراث مولود بفرزندان او رسد و اگر محسوس بود مولود در آنک
 فرزند بود و در مال او ممانعت کنند و اگر در خانه نهم بود و مولود باشد
 فرزند آن مولود پارسا باشد و معروف بخیر و اگر محسوس بود او را اول
 عارف باشد که کارهای ناشسته کند و اگر در خانه چهارم بود
 مولود در فرزندان بود که هفت و کار رسد کانی کنند و اگر
 در خانه یازدهم بود فرزند آن مولود در خدمت بزرگان باشند
 و خانه که حجاب محسوس باشد و اگر در خانه دوازدهم بود
 دلیل آنک فرزند بود و آنچه بود با پدر خدمت کند و اگر حجاب
 پنجم محسوس باشد مولود در فرزندان بود **معلم** اگر در او ناز بود

و منخس باشد مولود کارهای پیوده کند و اگر معود بود کارها با تمام
 بزبان کرد و اگر در دیم بود مال مولود بزبان آید و بار کرد
 و اگر در خانه ششم بود خوشان را چاری در پنج بود و اگر در خانه
 بود و پدر مولود در بکو بود و اگر در خانه پنجم بود مولود را چاری در پنج بود
 و اگر در خانه ششم بود دلیل مرض نهان بود و اگر در خانه هفتم بود
 زنان و شرفهان و اگر خانه هشتم هر کس بود و اگر در خانه نهم بود مولود
 و بد عتقاد بود و اگر در خانه دهم بود

و اگر در خانه

یا نهم بود مولود را در کستان او حین و بی منفعت باشد در خانه
 دو دهم دلیل قوت و شنان و ظفر پشان باشد و کشیدن رنج
 لرزه پشان بود **سوم** اگر در طالع بود معود شد ترنج او مان بود
 و در کار زنان او را زود میتر شود و اگر منخس بود مولود را از بچه زن
 رنج رسد در خانه دهم و اگر معود بود زنان به مهر خواهد بود و بیست
 و مال و میراث ایشان بوی رسد و اگر منخس بود دل در ترنج رنج
 و بلا پند و اگر در خانه نهم بود مولود زنا را خواهد که پیش او باشد

یا نهم

یا برادران او و از آن ترفا داشته شد و اگر منخس بود با زن نه خطه کند
 که او را یکای خواهد شد و اگر در خانه های چهارم بود مولود زن را زیاده
 خویش بزنی کند و بود که او زنانه بزنی کند که خاقان سلطان باشد
 و اگر منخس باشد مادر زن فدا کند و اگر در خانه پنجم بود معود
 بوده باشد زن نیز بزنی کند که لرزی کمتر باشد و در کارهای کوچکی بود
 و اگر منخس بود با دشمنان زن فدا کند و اگر در خانه ششم بود معود
 باشد کمتر کارها بزنی کند یا زنان عیب ناک و اگر منخس بود در کستان
 دیگر از بزنی کند و زنان غریب را و اگر در خانه هفتم بود معود
 باشد ترنج مولود با سانه میتر شود و اگر منخس بود در کستان
 و شدت بود و اگر در خانه هشتم بود معود باشد رنج
 پند لرزه زنانه و اگر منخس بود مرک او لرزه زنانه
 بود و بدست پش و اگر در خانه نهم بود معود باشد
 زنان غریب کند و آثرنا را پارسا باشند و اگر منخس
 بود لرزه زنانه رنج پند و زنانه کند که لرزی بگریزد و غیر کند
 که آثرن را از خانه نبود و اگر در خانه دهم بود معود باشد

۵۸ زنان معروف را بزنا کند و ایشان را حاق و زریک و کلبانو
بود و اگر منحوس بود بر خلاف این بود و اگر در خانه یازدهم
مستور باشد زنان را بزنا کند که برایشان عاشق شده باشد
و اگر منحوس بود گنیزنکاران بزنا کند و اگر در خانه دوازدهم
بود زنان عیب ناک بودند و از آن سبب رنج میزند **در مروت**
اگر در خانه طالع یا خانه هفتم یا خانه هفتم با خانه چهارم بود
در شهر و وطن خویش میبرد و اگر منحوس بود گنیزنکاران
بود و اگر در خانه دهم بود در پیشی یا از جهت مال و حصول
حال و ابدشه مال کند و اگر در خانه سیم بود در سفر نزدیک
میرد و از جهت خویش در بخور زریک را و اگر چهارم بود
و طالع سنگه بود هفتم الموت در غریب بود در پیشی
سخت نمود و بطورکس میبرد و اگر در خانه پنجم بود نیز در
سنگه ترین حال میبرد و اگر در خانه ششم بود از تاراج میبرد
که بطبع آن برنج باشد یا از جهت ناک ن در بدست
و اگر خانه هفتم بود از جهت هفتاد زنانی و اگر در خانه ششم بود
از زن بر که بطبع آن برنج باشد و اگر در خانه ششم باشد در سفر و اگر خانه

دستم باشد

و اگر در یازدهم باشد در سفر و در آتش میبرد و زوال عقل و میسر
و اگر در خانه دوازدهم بود از جهت اعدای کافران در او با کس کلاه نمود **در مروت**
اگر در او با موافق رسد و اگر شمال میترقی بود در جانب شمال میگذرد و جنوب شرقی و اگر در
مغرب بود در جانب جنوب میگذرد و اگر در خانه سیم بود از جهت سلطان مملکت میگذرد
بزرگان شهر باشد و اگر در خانه چهارم بود از جهت ازواج خاصه کند و اگر در خانه دهم باشد
با چشم یا خانه دوازدهم در سفر میزند و اگر طالع معهود بود و بوی خورشید را کند
در مروت که مو بود چنانکه اگر او با بود و دو جای که بود و نظر او در احوال مملکت و در
دجانه و فرشته بود و اگر معهود بود ضربه از عمل سلطان اگر در خانه ششم بود از جهت
و اگر در خانه دهم باشد مملکت میبرد و اگر در خانه سیم بود از جهت برادران و اگر در خانه چهارم بود
عمده خانه و محاسن و جزای که کند و اگر در خانه ششم بود و بوی خورشید مملکت میبرد
و جا راستنار او در شمال میگذرد و اگر در خانه ششم بود و بوی خورشید مملکت میبرد
قاضی سلطان صاحب کبر بود و در آن فواید با بد که در خانه سیم بود و مملکت میبرد
در خانه یازدهم بود از جهت دستار مملکت کند و خشن را و اعتراف بود و اگر در خانه دوازدهم بود
مملکت میبرد و در خانه سیم بود و در خانه چهارم بود و در خانه ششم بود و در خانه دوازدهم بود
دستان معروف است و در بطورکس از سلطان و وزیر اول است و اگر در خانه

که در خط بعد خور و هر چه ضعیف و نزر دیده و سودا دلیل حال کرب بود
 و دلیل ضعیف و نزمین و نماندن و محمل نام مردم و کبلی و بدی و دلبری
 سری بود تجات از رنج و تبس و از سعادت و تجوت کبریم
 این معانی است چون **سهم الهی** دلیل بود بر غر و طفر و نصرت
 و خرق و ستوده و صلاح و دین و ایمان و جهت باد در کرب و طلب
 عدل و صفات در راستی و بنا به کسب و بدامید هر چه باید برسد از سعادت
سهم الهی دلیل بود بر دل شجاعت و قوت دل بر هر ضلعه
 و خولعت **سهم الهی** بر روز از در سهم سعادت از هر کسب
 و شب بخلاف این دلیل محبت و الهت در سخت در کفاح و در بیخ و در
 این باشد در سعادت و تجوت و این بین معانی دلیل بود
سهم الهی بر روز از در سهم الهی بر سهم سعادت و شجاعت
 بخلاف این و این سهم دلیل بخارگی و در روشی و بسیاری کسوت
 و شمشک صفاتی بود و مع و شری بود و شتر غنی بود و در سری و
 علوم و حقه و طلب کردن قومی گفته اند که سهام این کوب بر روز
 در احباب بخیرند تا بمواضع هر روز در این کوب هر از این معنی
 امیر

سهم زحل از تمام زحل و سهم مریخ از تمام مریخ مبنی قیاس و اگر سهم
 الحیات قوی حال بود و مسعود دلیل در زری خبر بود درستی
 و شادگامی و اگر کجاست بود دلیل بر اندکی عمر و ماری اندیشه
 بسیار بود **سهم الهی** موافق با سهم زهره و اگر این سهم
 از قوی حال بود مکتوب صورت و در دست خراج بر این سهم توان
 که ممولود یک مانده اگر در خانه دیم یا صاحب دهم مستولی بود یا مادر
 و اگر زهره و قمر مستولی بود میخان و اگر با دلیل بر این است در این
 با در مانده و سعادت این هم دلیل سکنت بود و حواجر و راحت ملان
 بود از بیمه کمال و اگر کجاست بود با خوش و کوان جان بود و ماری
 این بسیار بود و اگر خواهر که شایسته سعادت و خیر بر این اندر آن
 طالع که گویند یا پرسند نیز اگر دلیل در او نماند بود و محمل دلیل
 ثبات و تقا بود و اگر دلیل در زایل بود زوال و فتنه و اگر کجاست
 بود دلیل ثبات این خبر این نمک و در مریخ بود و اگر مسعود بود شایسته
 در سعادت بود **سهم تنقیح القاسم** دلیل لطف و غیره موقوف غفلت
 و اگر این سهم مسعود باشد باطن با بصورت بود و اگر مریخ در این

۵۸ ناظر بود نیز خاطر در ترک بود هم مال دلیل خواهد بود و می شنود و عداد
 قوام امدان بود و اگر مسعود بود دلیل همیشه بود از این میاید
سهم الف اگر محسوس بود مستوی بر وی خطی دارد در طالع یا در
 بیت المال بود و بیشتر اتم او تلف شود و اگر مسعود بود بر خلاف
 این باشد **سهم الف** و این سهم دلیل خبر یا بود که مردم در آن
 یا بند و اگر خبری که کند و اگر مسعود بود و مشتری یا نیز بر روی خط
 بود خبر یا بند در اهرما و در آن قول یا بند و اگر اوقات خطی بر خطی
 که خفته باشد یا یا بند و اگر محسوس بود بخلاف این بود و نوشته
 خبره و زود ولد شمال این میا کند و ضایع می کند از **سهم الف**
 در روح که اگر الکواکب بود و بسیاری برادران دارد و اگر در روح
 عقیم بود آنک بود و سهم مرکب برادران در قصاب که ترید یا بند
 در طالع السام و بر طالع میفرماید و هر وقت که اشتها از این سهم
 سیم رسد یا مستوی برضا نیم برانجا رسد یا اشتها سال این سال
 دلیل مرکب خواهد بود و اگر **سهم الف** مسعود بود دلیل در
 درازی عمر خواهد بود و اگر محسوس باشد دلیل که تا هر خبر خواهد بود
 باشد

سهم الف که میسر از طالع رسال از بر جی نوی
 رسد یا نبوی روی رسد یا از طالع دی طالع رسد و مستوی
 بر طالع در سال دلیل مرکب یا بود یا مرکب کسی که بجای دارد بود
سهم الف همچنان که چون حکم سهم اولاب باشد **سهم الف**
سهم الف اگر مسعود بود باقیاب یا صعب در هم بوی ناظر باشد
 بودت مولود شریف اصل بود و ضعیف در هیچ کس طعن نمود و اگر
 سهم ساقط بود و در آن نفس و در باب وی که نزدی اصل طعن
 المصیب باشد **سهم الف** چون مسعود مولود را از زمین
 نصیب تمام بود و اگر محسوس بود در شمارات مولود را رنج در آن
سهم الف اگر مسعود دلیل اشعاع بود در صحت
 در هفتی و اگر محسوس بود در این جهت در آن اشعاع **سهم الف**
الامور اگر صعب وی بر روح مستوی الطبع بود و مسعود بود
 مولود را عواقب کار یا خیر بود و اگر در روح مجموع الطبع بود و محسوس
 بود مولود عواقب کار یا بد بود و اگر مستقیم الطبع بود و محسوس در روح
 مجموع الطبع در عواقب امور همشاف و همشاف بود و پس

بر این بروج بود که صاحب سهم در بروج مستقیم الطول بود عاشر بخ
 بود **سوم اولاد** اگر در بروج کثیر الولد بود مولود را از فرزندان آن
 بود و اگر در بروج قلیل الولد بود مولود اندک فرزندی بود و اگر کثرتش
 بود در بروج کثیر الولد باشد فرزندی باشند اما پسرند و فرزندان
 و از میان آن سهم صاحب او یا میان صاحب رونامی بگرد
 در بروج عدد فرزندی بود و سهم عدد فرزندان بگردد و اگر کم
 خانه است و صاحب او در کدام خانه بود بعد از آن بروج بر میان
 هر دو بود و بروج در جسدین را که در میان افتد دو فرزند صاحبند
 و بعد دو ایک که در میان سهم و صاحب وی باشد هم عدد فرزندان
 وی باشد و اگر دلس افزند بیشتر کو یک آن بروج بر باشد و
 فرزندان نیزینه باشند و اگر ماده باشد فرزندان بیشتر ماده باشند
سوم قسمة الولد اگر شتر بی حکم یا یکدیس در سهم و مثلث
 مقابله بر این سهم شوند و فرزند بود در انوقت چون مولود مانع بود
 زین ولد و اگر سهم در بروج مدکر بود فرزند پسر بود و اگر در
 بروج مؤنث بود دختر بود و اگر صاحب طالع و صاحب بروج در آن
 یکی از

مثلثات پیش از این سهم و صاحب او در بروج بسیار فرزند بود
 کوچک خداوند سهم نکرد و در خندان عدد فرزندان باشد و این
 حال پسران و سعادت شریک و علم ایشان از سهم الولد از نور
 گیرند و حال دختران و سعادت نیز یک و غیر این از سهم الولد از نیت
 گیرند و بنیز در سهم و خداوندان ایشان دو و او طالع ایشان و مال
 و ز اهل ایشان که سهام و خداوندی در وی باشد و در قدر سعادت
 و خلقت هر دو سهم حکم پسران بهتر از دختران باشند و صاحب
 و مسعود تر باشد حال دختران بهتر از حال پسران مولود بود
اگر چه زنند که فرزند در سهم مادر و نوجو یا ماده و اگر زین سهم در بروج
 مدکر افتد مولود مدکر باشد و اگر در بروج مؤنث افتد مولود در سهم
 یا در مؤنث افتد و اگر این عمل چنان باشد که بنور خداوند خانی
 قریبشان کنند و در طالع افزانند و بشت قمر را از خداوند خانی
 نقص کنند و در طالع افزانند آنجا که سهم آنجا افتد حکم کرده شود
 و این حکم از فرزند نازده است باید که بوقت این سوال از نیت
 از نظر ربات معلوم کند و از طالع ما دوازده خانه و طالع ربات

۹۸
 بتسویه معلوم کنند و قنوم کواکب این تحت در آن زایچه بنده الله
 این عمل که گفته شد کثرت از زری و مادگی خرز بنده خرد به الله اعلم
 فاما اگر این طالع بر تو نماند که این طالع از آن دختر است از آن
 پس چون این عمل کند دل آن هم در برع مگر افتاده باشد طالع
 پر بود و اگر در برع شومش این طالع دختر بود **سهم** اگر مسعود
 بود هماری مولود اندک بود و اگر مکنس بود مولود را ماری بسیار
 بود و اگر نه مسعود و نه مکنس که گاه هماری رسدش آید
سهم اگر مسعود بود در نیکان خیر میند و اگر مکنس بود
 برع میند و نه سهم در برع مکنس مکنس الطول و افتاده در برع کثیر
 الولد مکنس بسیار باشد و در برع اندک ولدیه مکنس اندک
 بود و اگر سهم مکنس در خانه تخم اخذ مولود میند و اگر برع
 قبول کند در قدر و سعادت و کثرت حکم آن کنند
سهم و اگر سهم ریشکشان و اگر مکنس مسعود بود در هر حال مسعود
 بود بجات پند از بند و برنج و اگر آن همیش با قط بود این طالع مولود
 طینت نبود و اگر برع مخالف این بود و مکنس بود در زن آن میند
 دالمانه

و اگر ممانه بود همسرد که مکر توفه در زن آن **سهم** اگر مکنس بود
 اگر مسعود بود مولود زنی با پارس و صفت کند و اگر مکنس بود مولود
 زنی با شریسته کند و سلیطه باشد **سهم** اگر مکنس بود در مکنس
 زنی بود و سهم الترویج او مسعود بود شوهرش مکنس بود و اگر مکنس بود
 مردی بد حال بود **سهم** که در خدای الترویجی حال بود مولود
 زنی را بفرمید و مال ایشان را بخورد و خفا که این برع مکنس
 و مکر بود چون برع مکنس و زحل و اگر برع مخالف این بود زنی را در
 بفرمید و مال او بخورد **سهم** اگر مسعود بود در خانه مشتری بود
 بسیار کسب بود در خدای مکنس بود در خراج و اگر سهم الترویج
 بود سهم الترویج در طالع مردان مولود زنی را نکند و بلذ زنی
 بکسب نگاهد **سهم** اگر مکنس بود در هر حال مکنس ثابت بود
 مستولی رودی با نظر مکنس مسعود و سعدی بود با نظر زنی پارس بود و اگر
 در برع دو خردین بود مسعود بود پارس بود اما مردم را دوست دارد
 و اگر در برع مکنس بود و مکنس پارس بود و مولود در زن آن
 در برع دجا میند و اگر سهم الترویج الرجال و النساء همسرد که

بروز دست از زجره زهره کند با درجه ششم طلوع در طلوع مغرب
 و اگر محاسب بود مرد درین برود مخرج اولاً شود و اگر محاسب بود درین
 و این سهم محاسب بود مولود بزمن کند **سهم قوتی** چون شرفی
 بدین سهم مولود دلیل مخرج حاصل بود **سهم علم التوحیح** اگر مسعود بود مخرج
 از بدنی برای و اگر محاسب بود مخرج بسیار رسد بوی و لغت آن
 مقصود حاصل آید و بدو **سهم الاموال** اگر مسعود بود با جوش ازین
 دست بود در زایش نافع باشد و اگر محاسب بود در خرف ازین لحو
سهم انجوت اگر در اوتاد باشد مولود بسیار با خفوت بود و اگر
 محاسب بود این سهم در آن خفوت و حرک و مال باید و اگر مسعود بود
 بر خاف ازین بود و اگر این سهم با خداوند صالح و نهم در طلوع شد
 مولود خفوت مردمان کند و دلیل خافی بود و شمال این **سهم الموت**
 اگر محاسب بوده و در حجب او محاسب بود و مسودانی سابقه بود مولود
 عاقبت بدید و در او باشد و اگر سهم الموت مسعود بود در خفوت
 مسود بود و مسودان ناظر باشند هر که مولود مسود بود **سهم الکون**
 و این سهم را بر روز از زجره خداوند طلوع کند تا بقدر شرفی ازین

در طلوع

در طلوع مغرب آید و اگر این سهم مخرج مقبول است خدا بود و محاسب بود
 باشد یا خفوتی از احتقانی مولود برسد و اگر خداوند این سهم خدا
 و بدو ششم با خداوند طلوع بهم دیگر محاسب باشند و مولود را با کاشند
سهم تقدیر الخوف و اگر این سهم با حجاب ارد و با حجاب طلوع
 با بیمن ج اهد می مولود بسیار بیماری در ک و نیت رسد و شرفی
 بسیار رسد و اگر شرفی طلوع کمال مخرج با بدین سهم با حجاب سهم
 این سال همه خوف و نیت رسد و اثرهای هر یک سال یک مخرج بود بهم
المبتغی تقدیر اگر در این سهم با حجاب طلوع محاسب بود در آن دلیل
 مخرج مولود در آن رسد که این سهم اینجا بود و اگر اثرها در خفا رسد
 با سهم با بیماری طلوع رسد مولود را در آن سال کمتر رسد و کاف
 بر دی و ثور شود **سهم الوطی الا شده** چون تیره این سهم در مخرج
 طلوع رسد و اثرهای طلوع این بار طلوع رسد و این سال هیچ خوف
 بوده و اگر این سهم محاسب بود در مخرج ثابت بود مولود در مخرج
 در مخرج و طلا بود **سهم شرفی الماء** دریا و اگر این سهم در مخرج
 این بود و مسود بود مولود اگر مسود را کند سادی بوی رسد و اگر

مستحسن بود روح در اینها **سهم** بهر **سهم** در اگر این سهم مستحق بود
 در روح خاکی بود مولود در سر خشکی کردن منافع باید و اگر مستحسن بود
 بی صفت بود روح **سهم** روح اگر این سهم با صفت طالع بود
 با هملاح بود مولود یا رسا بود و اگر اوله رو ناظر باشند هم در این
 بود و اگر بر عفاف این بود خاس بود **سهم** فقر در این سهم دلیل
 بخت و خواهر و شکلات کاره بود و اگر زحل در قوق الارض بود
 و مشتری مدین سهم ناظر بود این سقاط علوم کند و برای دانش خویش
 خاصه که خود سهم العقب مسود باشند **سهم** علم در این سهم اگر زحل در
 نظای معقول دازند در این سهم در صفت طالع ناظر بود این مولود علم بود
 و اگر خطارد ناظر بود این سهم مولود خداوند تجرت و معرفت بود
 در کارهای معروف بدان معرفت **سهم** انجاری که کند و صدف
 این سهم اگر در دمی بود و اگر خطارد و زهره ندی سهم ناظر بود مولود
 تواریخ چهار گذشته کان نهایت میگرداند و در دفا هر که زرقا زهره
 بود و اگر بر عفاف این بود زراعات کشتگان بیج نمایند
سهم انجاری دو **سهم** و اگر این سهم در دمی بود روح مستحق الطول

بهر

باشد جز رست بود و اگر این سهم بر ایل بود در روح مستحق الطول اجاده بود
 جز باطل بود **سهم** المذبحین **سهم** المذبحین و اگر این سهم و طالع
 قوی مجال باشند و در اوتاد بود صاحب طالع مسود بود و در اوتاد بود
 و مسود انظس در اوله و اوله کونس ساقط باشند مولود زرق و نیز عا
 و قوی طبع بود و بود که در ذات کند یا در جای مولک با جرت تان و زرا
 و سلطان و کارهای زرق نیز طرد قوی طبع بود یا خارج بدت از این
سهم شرف اگر در وسط السماء اشده مولود صاحب عظیم یا در بخش اگر با شرف
 در زهره بهم اشده و سعادت این سهم دلیل صحت بود **سهم** سعادت
 اگر این سهم در صاحب روح مستحسن بود مولود عالم اندک بود و اگر مسود بود
 سلطان آن و ملوک معروف بود و در اوجاه و مرتعی بود و اگر این سهم
 سعد و وسط السماء اشده خداوند ولایت در باست و زرق کوردی **سهم**
العمر این سهم دلیل زندگی و کمالی بود و اگر در روح آشی بود دلیل کمالی
 و مانند آن بود و اگر در خانه خطارد بود و در حرب رست بود **سهم**
انجاری در است **سهم** و جزید و فرج است اگر سهم در صاحب بود مسود بود
 مولود از کائنات و بیع و مشتری کونایه و اگر مستحسن بود روح مستحق بود

بهر

دو صاحب طلوع امراضی دارد مولود را در جهات پیش
بهر دوازده ماه تا تمام کند و مجدود در کارها و اگر مردم در کار
پیش اندکی بداند که آن کار کردنت یا نکردنی طالع وقت آنست
پس از این سهم معلوم کنند و اگر این سهم با مسعود باشد آن کار شایسته کردن
و اگر مخالف بود آنرا نکرند **سهم التوراة** اگر مسعود بود آن صاحب مولود زودتی

صالح کرده و اگر مخالف بود بخت این بود **سهم بطن زهره** بخت
اگر مستولی بر این سهم بود و در جمیع صاحب طلوع بود سهم هم مسعود
مولود بر جلد دشمنان طغیان نماید **سهم سیار** یا **سهم المعرفه** یعنی **سهم**
اگر این سهم در صاحب روکش بود مولود مذکور را اگر مسعود بود در آن
سلاطین و ملوک معروف باشد و با هر غریب یا بد و اگر این سهم با کواکب

اشد در روز السماء مولود را و با ای در باستی است عدت کند **سهم**
الحیلة اگر این سهم مسعود بود و صاحب او عدالت طلوع غریب بود مولود
صفت سلطان کند یا شکوی **سهم بطنان** اگر در این سهم و صاحب
مسعود باشد مولود جزوق باشد در اعمال سلطان را زودتی باشد

و الاقرب

و اگر این سهم در جزو او سینه بود مولود کار با کند بدت خوش که ملوک
دست یمن بران حاجت مند باشند و اگر گلینج دور از زمان بود زنی
عال یا **سهم الاموال** یا **سهم التوراة** این سهم دلیل بزرگی و کمالی
بود و اگر در برج اشقی بود دلیل کجاستی بود و اگر در خانه عطار بود چو

دست بود **سهم التوراة** اگر در وسط السماء اهد مولودها هر غریب یا نهی
اگر با مشتری در بهره ایم اهد سادات این سهم دلیل بخت بود **سهم بطنان**
اگر این سهم در صاحب رو شود بود مولود دهمی بود بزرگوار که مولود در حال
دور از بخت و خواهد بود **سهم المصاحف** این سهم اگر مسعود بود در آن

مسعود بود مولود محبوب بود بزرگ خلق و اگر با مخالف بود مولود دشمن از آن
کران جان بود **سهم المعرفه** اگر به نیت و دلش اقبال بود مسعود
بود مولود طلوع در زمان قیام نماید و کارهای مردمان بر دست کرد اینها را
مراد حاصل آید **سهم الحیلة** اگر مسعود بود صاحب طلوع بخت بود مولود را
جمع بود در ششم کار با صاحب رو بیشتر بود بختی و اگر مخالف
دین بود بر خود در دوستان مبارک بود **سهم التوراة** یا **سهم**
حیلت و مکر در چپ اگر این سهم مسعود بود در خانه مشتری مولود دولت

خولش در صلب در دو اگر محسوس بود مثنوی است بر بود مستولی بود
سهم نقد و اکتساب اگر این سهم در صاحب فله از سود بود از دستان
 خیر باید در دوستان از وی **سهم مضار** از این سهم توان است
 که میان مرد و عیالش دوستی بود یا دشمنی و اگر این سهم در مسلا که یکی از
 بر جی بود دیگر در طالع بر جی که ایشان هموط طالع بلکه باشند
تاک این چنین باشد که در طالع یکی در سبب بود دیگر در حجت
 میان سعادت بود **سهم پنجم** اگر سهم صاحب را در قریح باشد
 سهم سعادت بود در فرید خولش که سهم سخی و حوا نیز و طعمه اندیز
 سازد و خولش را برک دانند و اگر محسوس بود در عیال این بود
سهم ششم اگر این سهم در صاحب از سود بود بشتی بود که در
 روی و صیغ بود و فاه که این سهم در بر جی اجراء باشد و اگر محسوس
 بخولش خولش از ناکا باشد **سهم هفتم** **الحمد لله و صلاوات**
 اگر این سهم بشتی سود باشد بود هر کاری که گذرد یک ضلع شود
 شود و در ابدان ثانی شود که سود اگر محسوس بود بود در این سهم
 از وی استانند **سهم هشتم** **علا** به بر مع وقت طالع بود در صاحب طالع
 بود

بود سپار دشمن بود و اگر بر عیال این بود بود اندک دشمن باشد
سهم نهم **و انظر** اگر این سهم صاحب طالع بود یا با اصل بود
 بود همه بدست بود و هیچ سعادت نماند **سهم دهم** **و انظر** چون سیر بود
 چون سیر طالع محسوس بود دلیل کت بود در مال و اگر نبود در
 دلیل سعادت بود در مال **سهم یازدهم** **و انظر** اگر بر طالع سیر مرغ یا
 مشری بود علوم رحمت و مولوی میگرداند و ادب است و شیرین
 بکارش کند **سهم یازدهم** **و انظر** اگر این سهم بر طالع سیر مرغ
 بود در سوت بخش بود قوی حال بود و قوی دل و سخی و فعال کن
سهم شانزدهم **و انظر** اگر این سهم در صاحب از بر جی شرح بود
 در صاحب طالع بود چشمت و صاحب خراج دیگر بود در این اگر
 مسود بود از آن سعفت باید و اگر محسوس بود از آن بلا چند و اگر ظاهر
 یا مخ بود بدین سهم دلایت بود و مولود بخیل قطع است یا در دردی آید
سهم بیستم **و انظر** اگر این سهم مسود بود در صاحب از سود
 بود حواج از بر وی بر آید و اگر بر عیال این بود بر بر او بود
 این سهم حواج و همه بکار در آن که بداند که از چه حسی است و این

۵۰ و درین قسم دلیل علی معلوم شود **قسم ظهور قیافه کواکب**
 اگر این قسم در جهت اوج باشد و با وی اتصال دارد و معلوم
 که اهل بود و هیچ حرکت نکند الا وقت عززت و در صحنه ماندگی اگر
 صاحب این قسم دلیل مال را بخواهد کرد آن مال بسبب اهل زمان آرد
 مولود را **قسم مجتنب از اوقات** اگر در این قسم در آرد و یا در
 مایل الا و تا باشد و معلوم بود که صاحب علی معلوم مکافات
 کشد و جزایات و بکند با کردن **قسم اهل احوال** اگر این قسم در
 مقبول بود در برج ثابت بود مولود را حتی زودت در دست
 طریق عدل و انصاف و حق بر آید و اگر در برج مشغوب بود و خوش
 بختی تمام نکند و اگر در برج مشغوب بود و معلوم بود حق دانند و
 انکار نکند و جمله این سه نام که در علی معلوم بود که در آرد و این
 که برکت صانع است مثبت شد تا تمام است و اگر در
 یا کمتر باشد از یک ربع اشد حکم هر یکی بر عدول دیگری حکم کند
 و دلیل آن ما زاده و حکم الهی است بدانست آنست که
 السهول بخون آنگاه انسانی را **عنه** در جهت **عنه** ۱۲
وقت کلاس و ۱۱

اگر در این قسم در آرد و یا در
 مایل الا و تا باشد و معلوم بود که صاحب علی معلوم مکافات
 کشد و جزایات و بکند با کردن

Handwritten text in Arabic script, consisting of approximately 15 lines of dense cursive writing.

Vertical handwritten text on the right margin of page 99.

Handwritten text in Arabic script, consisting of approximately 15 lines of dense cursive writing.

الحکام سیم

بسم الله الرحمن الرحيم

در حکام سه مراتب مجمل حکام چنانچه در کتب است
 در موضع سیم نظر کند در تدبیر سعادت و خوشی احوال مدلولات
 سیم باشد اقوی مقدم باشد اول و ۷ و ۶ و در مایل الی الود
 دلیل بر تطابق احوال منویات سیم باشد اقوی مقدم ۱۱ و ۵ و ۳
 و در مایل الی الود دلیل بر ثبات و ضعف و غیری تصرفات
 وی باشد ضعف مقدم ۱۲ و ۶ و ۹ و ۱۰ از جنبی سیم غافل
 نشود از اشتی و بادی و خاکی هر یکی در خانه منویات بخودش چند
 در مرتبه ضعف داشته باشد بجز منویات وی خوب بود
تکلیف دوم از نظر سیم هر چه در دلیل رغبت و نفی مدلولات است
 بمنویات وی باشد که در نظرات توان گفت **مثال** سیم القدر
 در سیم رغبت رغبت نهد باشد در مایل دلیل منفی ملوک زرد باشد
تکلیف سیم صاحب سیم سیم را صاحب سیم خود است و احوال اول
 سیم از خیر و شر از صاحب سیم و مکان دو نظرات سیم در مایل
 دهند

رهنده پس صاحب سیم سیم در مایل نظر خوب ناظر باشد و صفا
 و زاید در مراتب حتمه باشد دلیل در شمع و سعیر و نفا و مشت
 و غرت مدلولات سیم باشد و نظرات ربع مایه مایه مایه
 و بعضی در مراتب حتمه دلیل بی ختمتاری و زردانی و مقداری
 و کم عالی منویات سیم باشد و این حکم بقدر ضعف در مرتبه
 صاحب سیم **تکلیف چهارم** از خان مستولی بر فرد سیم غافل نشود
 و از نظرات مستولی بطلان و سیم و صاحب سیم غافل نشود
 و موضع مستولی را عظیم مؤثر دانند و نظرات مستولی شایسته
 اولی باشد و نظرات صاحب سیم شایسته دوم باشد نظرات
 بجز وقت شایسته سیم باشد **تکلیف پنجم** ضعف و قوی سه مراتب
 در کواکب معبر بود غافل نشود و ضعف و قوی سیم زرد الی
 رو گویند و مخصوص اقدام و اقوی از مخصوص ختمه باشد **تکلیف ششم**
 نظر سیم بوالدین از سعادت و بخت دلیل منفی حال در احوال
 منویات مدلولات او باشند سعادت و بخت و رحمت
 و استقامت و مکان والدین در حکام در مایل تمام در زرد این

حالت منوبات سهم را باشد در این وقت که ناظر باشد بخود
انگام مفضل از نودن سهم مامت در صورت دوزده کانه
 با وجود آن زلفات نشکند فاضل شود که غفلت بدست آرد
 اندام سلام سعاده در اول دلیل سعادت در عزت و عزت
 رعایا و بجزه دم کین باشد در **دوم** مسعود دلیل جمعیت و آبادی
 خزان و بدست آوردن مال بی برنج باشد و از اموال سلطان
 روزی مند باشد و اگر کوی ناظر باشد ثروت بهر لوم روز بروز
 بدست آید و اگر میخس باشد بدجال چنین المعیت باشد در
سیم مسعود دلیل جمعیت و یاری جویش مردم از آرتا
 و خولش باشد و بنا بر خوب بران مترت باشد میخس جمعیت
 در صحت بدون شایخ خوب بلکه عزت تصور بوجود آمد مدول نظر امر
 دست و جملات زبانی باشد در **چهارم** مسعود دلیل کرمت عزت
 پیش در ان و مدران و امثال و غیره و متفکر و ملک و اعلاک
 و حصول مطالب پادشاهان و عزت ایشان باشد میخس
 چندان باشد در **پنجم** مسعود به خوش نودی از فرزندان و رسیدن

بناز

خیا رت اثر و توالد و مائل بسیار باشد و میخس صدای باشد
 در **ششم** مسعود و خوشحال خدمه و ملازمن و سکا تر ساران بسیار
 اعمال محبت انجام میخس دلیل میخس ساران و حبس و بندگی و گرفتاری
 مردی که صاحب برج منوب باشد و اگر با ان بخش میخس باشد
 روزه بخوبی مبدل شود در **هفتم** مسعود دلیل سعادت در رضای
 کاری از نواج و شرکا باشد میخس صدان در **هشتم** مسعود دلیل
 پی خوبی عنایق و حاجت چیزی و اداء دیون باشد میخس دلیل
 باشد که خلاق خود را در جمالک اندازند در **نهم** مسعود کلک
 در رفقای طیب علوم سعادت دهنده و دیدن خواهرهای میخس دلیل
 کوناست باشد و در عزت دلت بند طالب علوم شود که
 مذموم باشد در **دهم** مسعود دلیل سعادت خلاق از ترک
 و سلطان دوست میایش در رضا در کتاب و باطن کتاب
 باشد جمع خلاق را انصافا ملوک و سلطان و میخس دلیل
 توسط خلاق سلطان و حکام و کز زده شدن از ان زکم می
 و از راه طلب معیت باشد در **یازدهم** دلیل حصول طالب

در اراده هر کس رسیدن امر است پیش از خود و صعود در مرتبت
 و منازل محسنین پس ز اراده شدن از باب است
 در **دوازدهم** مسعود دلیل بر وجوب بازرخواست و حاجت منافع از آن
 و خدا صیغی همچو مان محسن بر فعل با رحمت حاجت دلیل است که در این
 سال مردم بسیار قصد خود نموده و عود را گشته محسن علی دلیل
 است که خود را با این گشته در درجه با ازالت حرب ایست گشته
 محسن عطا را بجوم خوردن گشته شود **سیزدهم** در **دوازدهم** دلیل علم و دین
 و ادب دیدن باشد اگر در خانه **اول** باشد دلیل برین دارای عوام
 و خلاق باشد در است جهادی و سادگستی خلاق باشد **دوازدهم**
 دلیل امانت و دیانت و کم طمع و شجاعت مال خود خوردن مردم باشد
در سیم موافقت اقربا با ممانعت نمودن خلاق علیه کفر باشد
در چهارم دلیل سادگستی و سعادت خود حق زور و بهره یا حق زور
 امور باشد **در پنجم** دلیل کثرت تولد و ماشل و صحت امدان
 زنان حامله و فرزندان باشد **در ششم** دلیل در است امدان و سلامت
 و سلامت امدان و خوبی حال خدمت و چسب **در هفتم** صلاح حال زنان
 و خوب

دخعت و امانت و دیانت شکر کا و صحت مسازان باشد **در هشتم**
 دلیل خرف و اندیشه از ترک و موفقی شدن بصیحت اگر مسعود باشد
 و اگر محسن باشد دلیل معافی و مرگ پی و صیحت و عدم نوش در
 و حیات باشد **در نهم** مسعود دلیل باشد که عوام و اکثر خلاق
 از سرار و اعمال خود یکدیگر و شفقت باشند و میسر زهد و تقوی نماید
 محسن دلیل به جهادی و شفقت و حماقت خلاق باشد **در دهم**
 مسعود دلیل حرمت و عزت خلاق در سبکین و صحت امدان سبکین
 و میل ایشان بعدل و دین داری باشد و محسن دلیل از زور حربه و عقل
 و نایب و دین **در یازدهم** مسعود دلیل حصول اکثر شرط عالمیان در
 ابادانی و سگت خزان محسن دلیل امید و خجانت تر خزان
 و عمالی در باب بردن باشد **در دوازدهم** دلیل صحت و کثرت
 شایع حیوانات باشد **در سیزدهم** مقارنه وی با خطارد دلیل است
 که اکثر خلاق در دین و نایب ساهلت در زنده و بهر طایفه که رسند
 بمشرب ایشان سوگ نمایند مقارنه وی با زهره دلیل است برکت
 عهدی و سهولت انقاری در دین و نایب باشد اما زود بر سرند

دلت خود آید و مقارنه وی با رطل دلیل ثبات در دین و مذنب باشد
 یا عدم مجادله و مناقشه باشد مقارنه وی با مرجح دلیل مناقشه گشته
 شدن خلاق بر سر مذنب دلت باشد و کمال غلو در دین دراری خرم
 اما با وجود اشهاد و بوجوب اعمال و افعال ان ملت و مذنب کمال
 افعال باشد و مقارنه وی بستی دلیل رنوح و نبات اشهاد است
 مجد در افعال و درجات مذنب دلت باشد مقارنه وی بستی دلیل
 علوهت و ترقی در دین و مذنب و مذستی دلیل ثبات بستی خوش
 و عاشقی مقارنه وی با قسود دلیل انقلاب و خواطر و بی جا خطی در
 دین و مذنب و بی قیدی باشد مقارنه وی با راس دلیل ترقی
 در دین و مذنب باشد چون با ذنب باشد دلیل برگ و بی مضائق
 باشد در دره کفش و ترک دین کفش خلاق باشد **سهم اول**
 طلع در اربع و عاشر سمود دلیل توان گری خوانم در عا باشد
 بسبب افعال که از کرب اماک و اماک بهم رسیده و بخوبی دلیل
 بد حالی توانگران و بد نفسی و توانگری شیران و نفع از
 مال حرام و در سبب سمود از کهنات از و اوج قواید یابند و منافع بزند
 و کالی

و محسوس ضد وی باشد در عاشر از جهات منافع بزند و از شغل و عمل دور
 رابع از ضیاع و خفا و ملک و اماک و محبت بهم رسد در **دوم**
 سبب محبت بهم رسیدن از ضایع سبب و ضعیفتر و آن کشت در **سوم**
 از خویش در صحن جان و نقل و حرکت منافع یابند در **چهارم** سبب
 کحش و هدایا و کلفیات با هم باشد در **پنجم** سبب تجارت از خمد و طبای
 از محالجات نفع بزند در **ششم** از میراث نفع بزند و مال از قرض
 یابند در **هفتم** سبب رطلب علوم و دین دراری و دانش سبب نفع باشد
 در **هشتم** از روزستان و عمل دیوانه نفع یابند در **نهم** در شمعان
 سبب زیادتی مال شوند **هم المرض** در ا سبب اشتغال با امور کرده کار
 شوند در **دوم** اغذیه فاسده سبب بیماری شود که از صاحب سهم توان
 دهنست و به بیماری مال تلف شود در **۴** دلیل مرض همانی در **۵**
 حاجت مرض خیر باشد در **۶** مرض بد اشهادی یاب شود در
۱۱ دوستان خاین و بی معشرب سبب بیماریها اندوه شود در **۱۲**
 دلیل قوت دشمنان در ج در طرف شدن از دوستان دوستند
 در براتی موت بیماری صاحب خانه باشد **سهم المروج** در طلع

مسعود از تزویجات نفع برند و محاسن ضد او باشد در ۲ زمان از آنست
 بشوهران دهند و نفع برند اگر مسعود بود و از تزویج در پنج وقت کنند
 و جائزند در ۳ تزویجات صدراعظم معنی باشد مسعود سعادت بلند و محاسن
 بی حقیقت در پنج وقت کنند در ۴ مسعود اکثر تزویجات بر بلند تر از خود باشد
 اکثر محاسن باشد اکثر وقت و خلاقی با در زن باشد در اکثر تزویجات
 معنی و عاشقی باشد در ۵ اکثر تزویجات با کثیران و خدمت و زمان چسب
 ناک بود در ۶ اکثر تزویجات با نانی دست زکاری باشد اگر مسعود
 باشد اکثر محاسن باشد شدت و محبت باشد در اکثر مسعود باشد
 اکثر عوام از جهت زانی از زار کنند و اکثر محاسن باشد قوت و متورمان
 باشد و اگر برنج مگر باشد در زن باشد اگر در پنج وقت صورت باشد
 در مسعود زانی برضای شوهر نفع کنند و محاسن مگرند در
 مسعود دلیل است که اکثر تزویجات بزانی معوده باشد در برکت
 مننش در اکثر تزویجات عاشقی و غلبه محبت باشد در اکثر
 تزویجات بزانی عشق ناک باشد و عاشق روح دل زار شود
تلمیح در او داد دلیل مرکب خلق در اوطان و جاهای ماضی است

۲ اقدیه فائده نمود بر صاحب سهم محبت موت یا در روشی طلب
 مال محبت قوت و موت شود در ۴ اقربا محبت موت شود و اکثر
 قوت و موت بجهاد باشد در ۵ قوت خلاق برود و خوبی باشد و قوت
 باشد در ۶ هماری ناک از زیر دشمنان محبت قوت و موت کرد
 در ۸ اکثر مریض که از طبیعت برنج و حبیب سهم خنوم شوند مگرند در
 ۹ در سفر و غربت میزند در ۱۱ بدستور در ۱۲ هلاک شود در حریفان
 حاضر شدن یا محوم که نظر کواکب اوشان دست دین در جمیع صورت است
سهم شکر دلیل نفع بسیار باشد و جهت نفع کسان بهم باشد و تمام
 برکت و جهت سلاطین نفع کنند و باقی موت بدین دستور در برکت
 ساقط از نفع اکثر ضرر مند **سهم شکر** در او داد دلیل قوت و مظهر
 و نصرت سلاطین نامدار و حکام مدوی الا حلال باشد در طالع
 دلیل است که با نداد و عوام در محبت ظفر بر اعدا مانند در رابع
 دلیل است که مریض و مختار و ذخایر محبت و مظهر بر اعدا کرد
 در رابع دلیل است که سلاطین با عانت یکدیگر بر اعدا مظهر و مظهر
 کردند در عاشر دلیل است که با ثبات دولت در ثبات و مکتب باشد

محکم است بجهت راز و اهل لازم باشد در صورت زایل با قوت صاحب
 خود دلیل بی غرضی و فروشی و ضعف و نادانی و همدردی ایشان باشد
 و کار ایشان بعتق رود و احقق را که بهتر باشد در یکی دیگر موت
 دلیل بر تطابق احوال ایشان باشد مسود سعادت و خوشبختی آن باشد
 سهم الحرب الاول که سلطان و ملوک معنی در سهم الحرب الثاني به
 لشکری و بی رضای معقول است اگر در او تاد باشد دلیل بر آن
 حربها باشد اگر مسود بود و مسود ظاهر باشد که در صلح یا جزا احد
 انفریق رسد و اگر کوشش ظاهر باشد بظرف کشن اگر وصل باشد دلیل
 بیات و لغت و همت باشد خصوصا در حرات عکسین و اگر فرج باشد
 بر وجه ثابت دلیل بر آن کیش و فعل و کشش ریشش است در وجه
 مغلوب ملک خون ریشش کار انجام باید مگر آنکه بر او خوش دیگر
 کار کند و باقی موت در زانعل یا سقوط از صاحب دلیل در آنست
 شته بودن است در مایل الود خون فی وقت باشد اما نیز غیره
 و نظرات را در ضلع عظیم است اما سهامات و مالکولات و شریک
 در موت در موت طلوع دلیل بر آنش حوام در ایام و بر شرف و کلا

بجمله

سهم باشد اگر مسود باشد زانظر صاحب دستوری خدا اگر محکم
 باشد در ۲ دلیل کثرت و غت و خوبی مدلولات وی
 و خوشبختی در ۳ دلیل غرت و بهتال از موضع موضع خوش
 بجهت مع دشمنی و خوش دل شرف و عدم صلح باشد در ۴
 مسود دلیل خوبی محمولات و جنوبات و مدلولات سهم باشد محکم
 ضده در ۵ مسود دلیل غرت و کمی از موضع شدن صلاح از ازا
 بطریق مدارا و خوشبختی در ۶ مسود دلیل معمولی و کثرت غرت
 مدلولات وی باشد خوش دل معمولی و ضرر رسانی و حساد
 مدلولات وی باشد در ۷ مسود دلیل است که در وجه غرت
 شرف طبایع و بهتال از ملکی به ملکی باشد در ۸ دلیل معمولی و تقوی
 و مصرت رسانی مدلولات سهم باشد وجود آنکه مسود باشد در
 ۹ دلیل غرت و کثرت همت و کمی آن باشد اگر مسود باشد در
 ۱۰ دلیل کثرت و عدم غرت و زراتی و فایده رسانی و غت
 مدلولات وی باشد در ۱۱ چشم جمع بیج و ده باشد در ۱۲ خون
 شش و همت باشد کجج اما سهامات آثار علوی **سهم است**

در طالع دلیل حدت و حرارت خلاقی باشد موعود سعادت بخوش
 از آن در بلا اشد در رابع دلیل بد آمدن آتش بر زمین باشد
 و بوزن کلاه و جھولات و ضایع شدن آنچه از زمین رود مگر آنکه
 بسودی ناظر باشد در سابع خارجی ملک در روز و نفع قوت
 گوشت در عاشر دلیل است که آتش بر زمین آید و توانی نجوم
 خصوصاً که مرغ مختارن باشد و ناظر باشد و در دیگر سوت بلکه
 در کل موت جهام اعمال و اوقات سه در نظر داشته باشند **م**
الجباح و سهم الماء و سهم المطر در طالع دلیل خوبی و بسیاری باد
 و ابرها و باران تا غلبت معتدل باشد و در رابع دلیل زلزله و شق
 زمین و بسیاری آب چشمه و کمی باران باشد در سابع دلیل شش
 باد و ناخوش طبعیت و غلبت آب نافع و کثرت آب مضر را
 سیلها و بسیاری باران حریب در عاشر دلیل ظلمت هوا و
 حریب و بارانهای متواتر نافع و زیاد آبرها اگر موعود باشد
 سهم الارض در او تاد ناری دلیل خرفتم ماهیت فی الارض
 باشد در او تاد هوای دلیل زلزله باشد و اگر در او سابع باشد

در اعلم

و اگر عاشر باشد دلیل ظلمت هوا و خرابی بعضی مواضع باشد اگر
 و باد دور و تدایی دلیل سرمای بخی بندی و برف باشد و در او خرابی
 مگرک و طوفان و تغییر مواضع باشد **س** **البرود و المکرک**
 و التاج و العنودم در طالع و عاشر دلیل سرمای و مکرک و برف
 و بر باشد خصوصاً که خانه بطبع سهم باشد و اجتناب از طوفان
 متصل شود و مستولی مجاری باشد و در رابع و سابع دلیل
 هوا و کثرت لوززم آن باشد خصوصاً که بخلاف طبع سهم تانی
 نجوم در او تاد خصوصاً که شرفی باشد و در رابع دلیل ظهور
 و غلظت اثر او باشد خصوصاً که شرفی باشد و اگر خرابی باشد دلیل
 ظهور وی تا قی باشد و در برج از طبع سابع گویند و در رابع دلیل
 عدم ظهور و خفا و غلبت اثر آن باشد **ک** **سرمات** مکرک
 در او تاد دلیل قوت اثر آن باشد و در مایل او تاد دلیل تنظ
 اثر آن باشد اما لرها شسته غافل نشوند **الحام** **س**
ک **ک** و طریق عمل آن اگر چه مفصل کل سهامات در جدول
 خواهیم که **س** **س** از درجه زحل از درجه سهم السعاده در رجب

بجای آنکه در درجه طالع افزاید دلیل است برخط و بعد خورد در امور
 و در دیده در حال حرکت و دلیل من و ضعیف و خفا و در تقاضای حاجت
 و جعل و نام مردم به یکی و دیگری و دلیل بری و نکات **سهم** و در
 و سعادت و نکات و این سهم را بر این معانی دال است و اول
 و اقوی در مایل مایل مربوط در در اهل صغیر و ادنی **سهم**
 بر در سهم العقب یا شترتی و در طالع افزاید دلیل
 دلیل بود بر عتق و طفر و عواقب امور را استودکی و بدی و صلاح
 و طلب دین و ایمان و جهنم در رکب و جهنم در امور و طلب عدل
 و قضا و استی و بنا و مساجد و امید و هر چه با در هر کس بر این معانی
 دلالت میدهد این سهم را حضرت و الطفر غیر گوید **سهم**
 بر در در درجه مرجع از هر سهم سعادت است و در طالع
 افزاید این سهم دلیل بر شترتی و شجاعت و قوت دل و کبر و هدایت
 بود در سعادت و حکمت حکم ماند که در سعادت **سهم**
 بر در سهم سعاده تا سهم العقب و در طالع و در موضع نمره افزاید
 و این سهم دلیل العتق و حجت و رحمت در نکات و در درجه دال

انها

این باشد از سعادت و نکات این سهم بر این معانی دال است
سهم بر در سهم العقب تا سهم سعاده و در نکات
 آن و موضع خطا و افزاید دلیل در روشی و کارگی بسیار
 دشمنانی و صفراوی بود و در شری و در سنی و استغفار و علوم
 محکم طلب کردن از در موضع و در استغفار و استغفار
 سهم سلطان و سهم الرحمت که از پنج سهم تا قرآن و حکم در شترتی
 قرآن علویین گفته شده طلب در **سهم** چون سهم در بروج مائمه
 باشد مدولات معجزه مشاهده در نکات است سینه زانبات
 باشد و سایر معانی سهم بر معانی با هم با هم بر سهم کسب غیر شترتی
 و چون در سوت رو تا باشد اقوی و دعایش شترتی و شترتی
 باشد و چون بروج موافق طبعیت باشد از زاری و زاری و ابلی
 مدولاتش ماضی و واسطه بوجود آید در بروج صادق مانداد
 اسباب از هر مدولاتش بوجود آید در بروج مخالف طبعیت مانداد
 آلات و اسباب سماوی و در هر صورت جمع شود بوجود آید و در
 موت ماضی در ابلی از آردادی کنند و طبعیت بر از هر وقت

اسما و ان از صفت شرف سهری بدت آورده اند چه تو داشت
عالم و دره میجره گوگ است که یکی نهایت بلند زینت در کران
حرکت است و یکی میان زینت و یکی است زینت و در غایت
سرخست چه اموری لم بر یک رسال پیش نزارد یا آنوقت کثیر
الهدت اند و دروغ القدر چون طوفان در مت در دولت و یا اند خیر
القدر و اندک مدت اند چون صفت در زینت و محاملت و توفیر هوا
پس هر که مذکور است هر مرتبه مثل آن بچه دهد چون بر لو ما اینجا فرغ
اچونست گوئیم که هر گاه که فضل حرکت ما در اقباب کرم در حرکت را
بر این میفراییم اگر کس تقیم باشد و کم کنیم اگر راجع باشد حرکت آن
سرم بود و حول بوضو در بوجوم شش را از بوجوم زصل کم کنند و در حرکت
اشعاف و ما فی را بر بوجوم قرار اند چه سرم مذکور بود در ان
شما در **بسیار** موضع اقباب را از موضع ماه رمضان
کنیم و موضع زصل را بر ما فی ابراییم ما موضع سرم طوالت بدون این
در اتم در وقت اجتماع این سرم معان زصل باشد در استمال

تعداد

مقابل او ناچار در این وقت اثری به بدی کند بخت اجتماع از بخت
و همچنین بر ترمع زصل بودش ترمع سزین اصل سخن است که هر
این سرم مسعود بود بجوم یا شش به مسعود در در خانای لسان بود و ضایق
اکناد و بودت بود در امدن تجمعات بسانی و اگر کس نخس بود یا در
خانای سخن بود حکم غلغس بود و نیز گفته اند که اگر در خانای زصل بود
دلیل کند بر فرزندش کار با و شدت سرما اگر موسم بود و او دانی
در در خانه در دو حضورها که زصل بطبع سردی کند و اگر در خانای
بود خصومت اقباب میان عناق و ما دانی سخت جسد در موسم که اگر
کند مگر این مسعود باشد نظر سدی و در پنج سردی و سردی کند و اگر در خانای
بود مردم مایل شود به طرب و غلبت طرد عناق و ما در انی که اگر موسم
حلی کند و اگر در خانای اقباب بود هوا خوش کرد و در وقت که اگر
کند و مردم در مردم زری جویند و با اهل دیوان احتیاط کنند و اگر در خانای
تقر باشد با ان ایله در وقت و کشای کار حوام باشد و خبر نارسد
مردم را و اگر در خانای شتری باشد هوا است ده باشد و خبر در وقت
و میل مردم بصح و خبر در وقت در القف و اگر در خانای قطار باشد

لعلش بود میان مردم و ائمه و غیره در جوار او میل یک کتاب **بصیرت**
 در وقت **الکتاب** و **السلام**
الحکم بسم الله الرحمن الرحیم **الحکم**
 در دیش همگی که در هر روزها همای خرفی که در آن وقت
 بود و همگی که از آنجا ایستادند **در محرم** **الحکم**
 بود دلیل نیست و خرفی است باشد و اگر در **در صفر** بود دلیل
 اندیشه و فکر و بدی عواقب ضایق باشد و مدت بسیار بود و اگر در
در سال اول بود دلیل خیرات و عبادات و خرفی عواقب امور باشد و اگر
در صبح آخر کمال واقع شود دلیل ردد ملوک و اندیشه در آن زمان رند
 دشمنان باشد و خرفی عواقب امور و اگر **در علم** کمال واقع شود
 دلیل فکر ملوک از جهت عواقب امور و تردد در سالین جهت دفع اعدا
 و طلب الکبر و الجا و باشد و اگر **در عبادت** کمال واقع شود
 دلیل ترددات ملوک و خرفی ملوک از جهت تمام خود و قسطن
 و خفت بدل میان اهل اسلام و این **در محرم** کثیر
 واقع شود دلیل نیست و خرفی دلزدانی بدی میست باشد و اگر در

در بیان کمال واقع شود دلیل رواج امر و بخت هرگز در سال مردم بخت
 و عبادات باشد و بسیاری خیرات و بخت وقت میان ضایق باشد
 و اگر **در خصال** کمال واقع شود دلیل اندوه و کمی از رزاق کسی
 و رواج بار در عطیات باشد و اگر **در خصال** کمال واقع شود دلیل
 خرج و عیش و عشرت و خرفی نصیحت و عدل ملوک باشد و اگر **در رزق**
 کمال واقع شود دلیل بسیاری حیوانات و اندوه میان خزان و بسیاری
 در دانی باشد و اگر **در کرم** کمال واقع شود دلیل بسیار عیال است
 و خیرات و نیست در است فولی در حاشی با م شد همگی که خرفی
الحکم بسم الله الرحمن الرحیم **الحکم** **در محرم**
 در همگی که سال کمال کمال ایستادند **در محرم** **الحکم**
 محرم **الحکم** در آن دلیل برای بحث باشد و باران بسیار باشد
 و آخر سال خرفی بود و در طرف روم چهار بارانی را آفت سردی
 باشد **الحکم** در آن سال دلیل بود که در نشان خورشید باشد و باران
 بسیار بود اما چهار باران کم باشد و در حاشی را آفت سردی
 محقق باشد و هر که اطفال زیاد باشد و هر که نان باشد و هر که

اقت رسد در میان مردم و کجانب میل نرختما زرزان شود
 و سلطان رغبت باشد اما که سلامت بود **اگر محرم روز**
چشمه باشد در اسال برنشال سخت شود و موه بسیار بود
 و کجانب میل اقت رسد و نرختما کران شود و در آخر سال میل
 غلبه کند و زرزان با آن خوب بسیار برون آید و در میان رافت
 بسیار بود و باران در زخمت کم بود اما نرختما زرزان باشد
اگر محرم روز چشمه باشد در اسال برنشال نرکتند و باران کم باشد
 و آب چشمه کم باشد و غلظت کم باشد و کجانب کوهستان
 قرب لحد فرسنگ هماری باشد و نرختما کران شود و موه
 در برترشیم بسیار بود و بگو همسالی نرختما زرزان بود و در
 اقت رسد در میان رومیان
 دشمنی مدا شود و الهی است

مت الکتاب در یوم دوشنبه چهارم شهر جماد الثانی ۱۲۴۶

۷۷ بود و در آخر سال فراخی بود و پستان را بخت و چشمه بسیار بود
 و در جمیع اطراف اقت باشد در آن سال **اگر محرم روز دوشنبه باشد**
 برنشال خوب کلد و تابستان گرم باشد و بهار را بسیار باشد
 و حال چهارپایان نگو باشد و نرختما زرزان و موه بسیار باشد
 مرک زرزان بسیار باشد و در آخر سال بارش هزار باشد
 مشرق دشمن بهم رسد اما سلامت باشد و نجات
 نارس غلبه باشد و هماری مختلف باشد و اگر **اگر محرم**
روز دوشنبه باشد دلیل است که برنشال سخت باشد و نجات
 مشرق سختی باشد و بگو همسالی اقت رسد و نجات
 و مغرب رنجوری بسیار بود و زرزان آسمان اقله بسیار بود
 و سلطان و لشکرش را دشمن بدید آید و کجانب نارس اقت
 رسد زرزان که انوزان مرک باشد و در آخر سال
 نرختما کران شود **اگر محرم روز دوشنبه باشد** برنشال میان باشد
 و باران کم باشد اما سال نیک باشد و مبارک باشد
 در نجات کوه پایه شوفا و غلظتی باشد و کجانب مشرق
 اقت رسد

Faint, illegible handwritten text in Arabic script, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

